

ΖΟΡΑ

Μηνιαία εφημερίδα που εκδίδει η «Μακεδονική Κίνηση Βαλκανικής Ενημερίας»
Οκτώβρης '93 - Χρόνος 1ος - αρ. φ. 1 Τμήτ φύλλου δοχ. 200

Με νέο όνομα

Προφέρεται "ζόρα", στα μακεδονικά σημαίνει "αυγή" και είναι το όνομα με το οποίο θα κυκλοφορεί πλέον η εφημερίδα μας.

Το όνομα "ΜΟΓΛΕΝΑ", με το οποίο κυκλοφορούσε μέχρι πρόσφατα, είναι το Βυζαντινό όνομα της επαρχίας Αλμωπίας και προέρχεται από τη λέξη "μάγγλα" που στη ντόπια μακεδονική σημαίνει ομίχλη, προφανώς, λόγω της συχνής ομίχλης η οποία σκέπαζε την περιοχή, πριν αποστραγγισθεί κατά τον μεσαίωνα.

Η Κίνησή μας όμως είναι αρκετά πλατιά και κατά συνέπεια η εφημερίδα μας χρειάζεται ένα πλιό πλατύ όνομα από το τοπικό "Μογλενά".

Το σημαντικότερο όμως είναι ο χαρακτήρας του αγώνα μας. Του αγώνα να διώξουμε την καταθλιπτική, σωβινιστική μάγγλα-ομίχλη που σκεπάζει την αλήθεια και το δίκιο, που πνίγει τη ψυχή, το νού και τα χαρίσματα του ντόπιου του Μακεδόνα, που τον έκανε άχαρο κι "ανύπαρκτο" που δεν τον αφήνει να νιώσει ελεύθερος στον τόπο του. Του αγώνα για την ειρήνη, τον αλληλοσεβασμό, τη φιλία και συνεργασία των λαών της περιοχής. Του αγώνα που πρέπει να γίνει υπόθεση του κάθε ντόπιου και του κάθε δημοκράτη.

Να φύγει αυτή η "μάγγλα", που αιώνες κρατεί.

Να έρθει μια λαμπρή ζόρα.

Ντόμπρο ντόϊντε "ΖΟΡΑ"

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ

«ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ», ήταν το κυρίαρχο προεκλογικό σύνθημα του ΠΑΣΟΚ που υιοθέτησε μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού και κατέβασε τη Ν.Δ. από την κυβέρνηση του τόπου στις εκλογές της 10ης Οκτωβρίου '93. Την κατέβασε για την "άδικη, αντιλαϊκή, αντιδημοκρατική πολιτική της" και εξουσιοδότησε το ΠΑΣΟΚ να ασκήσει την εξουσία πλιό δίκαια, φιλολαϊκά και δημοκρατικά.

Υπάρχει όμως ένα κομμάτι του ελληνικού λαού που υφίσταται δεκαετίες τώρα μετά την «απελευθέ ρωση» του 1912 κάποιες επιπρόσθετες αδικίες και αντιδημοκρατικούς περιρισμούς.

Είναι αυτό το κομμάτι που αποκαλείται συνήθως «διγλωσσοί» «σλαβόφωνοι», «βουλγαρόφωνοι», «σλαβομακεδόνες» «ντόπιοι», «ανύπαρκτοι Μακεδόνες» κ.λ.π.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ κύριοι της Κυβέρνησης, των κομμάτων, των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, των γραμμάτων, των τεχνών, των επιστημών, της διανόησης, του ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. . .

Κατ' αρχήν, όταν μιλάτε γι' αυτούς, μη σας διαφεύγει ότι μιλάτε για ανθρώπους και το λιγότερο που θα έπρεπε να κάνουν είναι να ρωτήσετε τους ίδιους πως αυτοαποκαλούνται.

Να τους ρωτήσετε πως νιώθουν ακούοντας τα «ονόματα» που γι' αυτούς επινοήσατε.

Να τους ρωτήσετε τι **προκλήσεις** δέχονται.

Πως νιώθουν που βλέπουν την εγκατάσταση και αποκατάσταση στον τόπο τους πληθυσμών, που δεν ήξεραν κατά πού πέφτει η Μακεδονία, ενώ οι δικοί τους συγγενείς δεν έχουν καν δικαίωμα επίσκεψης στην γενέτειρά τους.

Πως νιώθουν που ο παραδοσιακός πολιτισμός τους είναι ουσιαστικά απαγορευμένος και καταδικασμένος να αφανιστεί, που η γλώσσα τους διδάσκεται σε ξένα πανεπιστήμια, ενώ εδώ δεν διδάσκεται ούτε σαν δεύτερη γλώσσα, όπως συμβαίνει στις πολιτισμένες χώρες;

Πως νιώθει ο ντόπιος, ο Μακεδόνας αγρότης που βλέπει να έχει λιγότερα και πλιό άγονα χωράφια απ' τον προσφυγικής καταγωγής συνάδελφό του και εκείνα συχνά χωρίς τίτλο κυριότητας, κτηματολογία, έργα υποδομής και κατά συνέπεια λιγότερες κοινοτικές επιδοτήσεις;

Πως νιώθει ο κάθε ντόπιος που πανεύκολα διαπιστώνει ότι οικονομικά και πολιτικά είναι ο παρακατιανός;

Πως νιώθει που ακούει για δικαιολογία απάντηση πως είναι «πλιό καθυστερημένος», από εκείνους που > > >

>>>> ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ

τον καταδικάσαν σε «καθυστέρηση» και τι στιγμή που ξέρεi ότι αυτό οφείλεται στην πολιτική του ελληνικού κράτους;

Πως νιώθει που βλέπει πως αντιμετωπίζονται όσοι τολμούν να σηκώσουν το κεφάλι, να πουν την αλήθεια και να ζητήσουν το δίκιο τους.

Πως νιώθουν οι κάτοικοι της Εδεσσας, της Φλώρινας, της Καστοριάς και άλλων μακεδονικών περιοχών που είναι καταδικασμένες στην υπανάπτυξη και την ανεργία. Λίβερπουλ των Βαλκανίων χαρακτηρίζονταν η περιοχή Νάουσας-Εδεσσας στις αρχές του αιώνα μας λόγω της βιομηχανικής της ανάπτυξης. Τα καταστήματα της Φλώρινας, Καστοριάς κι' άλλων περιοχών μαραζώνουν καθώς περιορίστηκε ο ζωτικός τους χώρος, επειδή το θέλουν ή δεν νοιάζει κάποιους εκεί στην Αθήνα. 'Η μήπως νομίζετε ότι δεν καταλαβαίνουν γιατί δεν θα περάσει η Εγνατία Οδός από την παλιά κλασική της θέση.

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ κύριοι. Καιρός να δείτε με στοιχειώδη δημοκρατικότητα και κοινωνική ευαισθησία μερικά ζητήματα.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Τυπικά τουλάχιστον γεννιέται ελπίδα. Πνιγμένη μέσα σε πολύ αμφιβολία και απογοήτευση.

Στην εξουσία βρίσκεται το ΠΑΣΟΚ που διακηρύττει την κοινωνική δικαιοσύνη και την ουσιαστική δημοκρατία σαν βασικές του αρχές.

Δυστυχώς όμως το ΠΑΣΟΚ ήταν αυτό που επέτρεψε τον επαναπατρισμό των πολιτικών προσφύγων, εξαιρώντας τους Μακεδόνες πολιτικούς πρόσφυγες, ψήφισε το νόμο με το οποίο έχασαν τα δικαιώματά τους στις περιουσίες τους και σταμάτησε να αναγνωρίζει τα πτυχία σπουδαστών που ήταν στη μακεδονική γλώσσα.

Το ΠΑΣΟΚ είναι και πάλι στην εξουσία. Δεν μένει παρά να δούμε τι πρόσωπο θα δείξει στον πολύπαθο αυτό λαό.

Θα αποκαταστήσει ή όχι τις αδικίες; Θα σεβαστεί τα δικαιώματά του; Θα διατηρήσει ή όχι τους αντιδημοκρατικούς περιορισμούς και διακρίσεις; Είναι ερωτήματα στα οποία περιμένουν απάντηση όλοι οι «Ντόπιοι» Μακεδόνες και όχι μόνο η ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε.

Όμως και στο άλλο το τεράστιο ζήτημα της εθνικιστικής αντίληψης που κυριαρχεί στον τόπο μας για την έννοια κράτος νομίζουμε ότι πρέπει να επαναποθετηθεί. Της αντίληψης που θεωρεί ότι η σημαντικότερη μορφή ένωσης ανθρώπων που αποτελούν το κράτος είναι το έθνος. Ετσι το κράτος είναι αυτό που στηρίζει τα συμφέροντα της κυρίαρχης εθνότητας και όχι όλων των πολιτών του. Είναι η αντίληψη στην οποία στηρίχτηκε η εθνικο-ολοκληρωτική πολιτική που ποδοπάτησε τα δικαιώματα και συμφέροντα μιάς μεγάλης μερίδας ελλήνων πολιτών και στραγγάλισε τους ιδιαίτερους πολιτισμούς που υπήρχαν και υπάρχουν ακόμη στην ελληνική επικράτεια. Είναι αυτή η αντίληψη που τροφοδοτεί τον εθνικισμό, ο οποίος με τη σειρά του οδηγεί στον ανορθολογισμό, τον κυνισμό και τον πόλεμο. Είναι αυτή η πολιτική που έχει πλήξει το κύρος και την υπόληψη του ελληνικού κράτους στην Ευρώπη και τη διεθνή Κοινότητα. Αυτήν που το ΠΑΣΟΚ λέει να αποκαταστήσει.

Πως θα την αποκαταστήσει όμως; Ασφαλώς όχι ακολουθώντας την ίδια πολιτική.

Είναι καιρός αι... τα ζητήματα να πάψουν να αντιμετωπίζονται σαν «φιλοσοφικές ασκήσεις» αλλά σαν τρόπος σοβαρής σκέψης και πρακτικής που οδηγεί σε ευνομούμενες πολιτείες και προλαμβάνει μεγάλα κακά.

Πολύ σωστές οι θέσεις-αρχές που προεκλογικά προέβαλε σαν σλόγγαν:

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΑΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΤΗ

Όταν οι πολίτες έχουν δικαιώματα, υποχρεώσεις, ελευθερίες. . . . **Όταν** η κοινωνία είναι ανθρώπινη, δίκαιη, δημιουργική.

Που σημαίνει σύντροφοι ότι **Όταν** αυτά δεν υπάρχουν **Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ;**

'Η μήπως αυτά δεν είναι κόν «φιλοσοφικές ασκήσεις», αλλά προεκλογικό λογοπαίγνιο και οι κίνδυνοι που προβάλλονται αποσκοπούν μόνο στον περιορισμό των απαιτήσεων του λαού;

Θα κριθείτε πλέον στη πράξη πόσο συνεπείς είστε σ'αυτά που διακηρύσσετε.

Αυτή τη συνέπεια ελπίζει και δικαιούται ειδικά αυτή η μερίδα πολιτών που από τα παραπάνω έχει μόνο ίσες υποχρεώσεις και τις εκπληρώνει με μεγαλύτερη συνέπεια απ' ότι οι «ελληνες το γένος» -για να μην ξεχνάμε και τον όρο που έβαλαν οι σύντροφοι Γεννηματάς-Σκουλαρίκης για τον επαναπατρισμό των πολιτικών προσφύγων και ασφαλώς ισχύει και για πολλά άλλα ζητήματα.

Η Κίνησή μας από την έναρξη αυτού του αγώνα απευθύνθηκε σ' όλους τους πολιτικούς φορείς και τα πολιτικά πρόσωπα. Δυστυχώς η ανταπόκριση μέχρι στιγμής είναι μηδαμινή. Και γιατί να να μην είναι; Ποιός νοιάζεται αν πεινάει το παιδί του γείτονα; 'Η μήπως περιμένουμε να υιοθετήσει τα αιτήματά μας η Παγκρήτεια Ένωση ή η Ομοσπονδία Ποινικών Συλλόγων;

Ας το πάρουμε απόφαση ότι δεν θα νοιαστεί για τα προβλήματά μας κανείς σαν και μας, εκτός από μας. Είναι κοινό μυστικό στους πάντες ότι εμείς οι ντόπιοι δεν διεκδικούμε αυτά που μας ανήκουν, δεν αλληλοϋποστηρίζομαστε, είμαστε διχασμένοι, φοβισμένοι και άτολμοι. Αυτό το ξέρουν πολύ καλά όσοι θέλουν να παραμεινουμε έτσι. Γι' αυτό έχουν εξαπολύσει την βρώμικη εκστρατεία κατασκοφάντησης και υπονόμησης του αγώνα της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε που αγωνίζεται να συντρίψει αυτά τα πλέγματα. Γι' αυτό επιστράτευσαν όλες τις καταδικασμένες μεθόδους μαύρης προπαγάνδας για να φοβίσουν τον απλό κόσμο και να τον μπερδέψουν. Για να φιμώσουν τα σώματα όσων ντόπιων μετέχουν στην δημοσία διοίκηση, τη βουλή, τους Ο.Τ.Α. κ.α..

Στους φορείς αυτής της βρώμικης εκστρατείας ας τους φωνάξουμε όλοι μαζί : ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ κύριοι. Κατεβείτε απ' το σβέρκο μας και καθείστε να ζήσουμε δίπλα-δίπλα πολιτισμένα. Ξέρουμε πολύ καλά γιατί βομβαρδίζετε με λάσπη όσους Μακεδόνες τολμούν να διεκδικήσουν το δίκιο τους. Γιατί αναπαράγετε τα ψέματα και το κλίμα φοβίας που μας κρατάει κουμπωμένους.

Αλλά και μεις οι ίδιοι ας πουμε ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ στην ανοχή, την ατολμία, την αλληλοϋπονόμηση. Ας διεκδικήσουμε όσα κανείς δεν είχε δικαίωμα να μας αφαιρέσει. Ας σεβαστούμε οι ίδιοι τον εαυτό μας και την ταυτότητά μας. Οι συνθήκες καμιά φορά δεν ήταν πιά ευνοϊκές. Το ελληνικό κράτος, έστω δειλά-δειλά, άρχισε να σέβεται στη πράξη τα συνταγματικά δικαιώματα των πολιτών του και τις υποχρεώσεις του που απορέουν από την συμμετοχή του στην Ε.Ο.Κ., τη Δ.Α.Σ.Ε. και άλλους διεθνείς οργανισμούς.

Η ευθύνη πλέον βαρύνει περισσότερο εμάς τους ίδιους. Το θέμα είναι αν θα αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Μετρα για τα ανθρωπινα δικαιώματα

Μετά την ΔΑΣΕ (Χάρτα του Παρισιού -Τελική Πράξη του Ελσίνκι) και την παγκόσμια Διάσκεψη του ΟΗΕ, στα τέλη του περασμένου Ιουλίου που κατέληξαν σε ένα πλαίσιο θέσεων, θεσμών και μηχανισμών για την προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, άλλος ένας παγκόσμιος φορέας δραστηριοποιείται εντονότερα για το ίδιο θέμα.

Πρόκειται για το Συμβούλιο της Ευρώπης, που στη συνάντηση Κορυφής των ηγετών των 32 χωρών-μελών στις 8-9 Οκτώβρη στη Βιέννη, έθεσε τις βάσεις για ενίσχυση και προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Συμαντική είναι η απόφαση που πάρθηκε για καθιέρωση ενός και μόνο ευρωπαϊκού δικαστηρίου ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη θέση της διπλής σήμερα διαδικασίας (επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δικαστήριο του Στρασβούργου).

Επί πλέον, το συμβούλιο υπουργών δεν θα έχει μελλοντικά δικαιοδοσία αποφάσεων αλλά θα εποπτεύει την εφαρμογή των αποφάσεων του ευρωπαϊκού δικαστηρίου. Ετσι αναμένεται να μειωθεί ο χρόνος εκδίκασης και η κωλλησιεργεία λόγω πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Ακόμα το Συμβούλιο Κορυφής έδωσε εντολή στο Συμβούλιο των Υπουργών να προετοιμάσει συμφωνία-πλαίσιο με την οποία υποχρεώνονται οι χώρες-μέλη σε προστασία των εθνικών μειονοτήτων, ομάδων ή κοινοτήτων που υπάρχουν στην επικράτειά τους.

Η πολύ συμαντική είδηση όπως ήταν φυσικό πνίγηκε μέσα στον θόρυβο του προεκλογικού αγώνα.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ Για τα προβλήματα των Μακεδόνων

Οι επισκέψεις Ευρωπαίων, και όχι μόνον, δημοσιογράφων του γραπτού και ηλεκτρονικού τύπου στην ευρύτερη περιοχή της Μακεδονίας είναι γεγονός που αποδυναύει ότι το ενδιαφέρον της διεθνούς κοινής γνώμης για τους Μακεδόνες και τα προβλήματά τους γίνεται όλο και πιό έντονο. Κρίμα που τα ελληνικά μέσα ενημέρωσης σχεδόν στο σύνολό τους έχουν επιλέξει διαφορετικό τρόπο για την προσέγγιση της πραγματικότητας.

Από την τελευταία έκδοση της εφημερίδας του Ιουλίου έως σήμερα τα μέλη και οι φίλοι της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε. είχαν πλήθος επαφών με δημοσιογράφους οι οποίοι ζήτησαν να τους συναντήσουν και να συζητήσουνε μαζί τους. Αναφέρουμε ενδεικτικά το ραδιόφωνο του Β.Β.Σ., το τηλεοπτικό κανάλι TRF από την Ελβετία (το ρεπορτάζ πρόβαλε και το δορυφορικό γαλλόφωνο TV5), δημοσιογράφοι από τους Τάιμς του Λονδίνου, την γερμανική Tageszeitung, την δανέζικη Yullands Posten κ.ά.

Η επίσκεψη όμως που πραγματικά προκάλεσε αίσθηση όχι μόνο στα μέλη της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε. αλλά και στον

υπόλοιπο κόσμο ήταν αυτή της κ. Lois Whitman (Αμερικανίδα), του κ. Erik Siezby (Δανός), από την οργάνωση HELSINKI WATCH και του κ. Παναγιώτη Δημητρά από την ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ.

Πρέπει να πούμε ότι η οργάνωση HELSINKI WATCH είναι μία από τις μεγαλύτερες οργανώσεις προστασίας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της οποίας η δράση χρηματοδοτείται από τον Ο.Η.Ε. ενώ η κ. Whitman είναι η πρόεδρος. Οι εκθέσεις της οργάνωσης σχετικά με τα ανθρωπινα δικαιώματα σε διάφορες χώρες του κόσμου, υποβάλλονται στον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών και λαμβάνονται σοβαρά υπόψη από το αμερικανικό State Department. Οι εκθέσεις αυτές προβάλλονται σαν σημαντικές ειδήσεις από τα ελληνικά μέσα ενημέρωσης όταν αφορούν . . . την Τουρκία ή την Αλβανία.

Οι επισκέπτες παρέμειναν σχεδόν δέκα ημέρες κυρίως στην περιοχή της Φλώρινας-Λέρινσκο το διάστημα από 24 έως 31 Ιουλίου και πραγματοποίησαν επισκέψεις σε χωριά της περιοχής συζητώντας με τους κατοίκους για τα προβλήματα που τους απασχολούν. Επισκέφθηκαν επίσης και την περιοχή Πέλλας και συνομίλησαν με φίλους και μέλη της Κίνησης στην περιοχή αυτή. Στα πλαίσια των δραστηριοτήτων τους ήταν και η ιδιαίτερη συνάντηση που πραγματοποίησαν με τα μέλη του Κεντρικού Συμβουλίου της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε.

Η επίσκεψή τους συνέπεσε με το πανηγύρι της Μελίτης-Βοστάρανι (Λέρινσκο), το οποίο και επισκέφθηκαν. Η μεγάλη συμμετοχή του κόσμου στις εκδηλώσεις εντυπωσίασε τους επισκέπτες οι οποίοι παρέμειναν έως το τέλος των εκδηλώσεων συμμετέχοντας σε κάποιο σημείο και οι ίδιοι στον χορό. Είχαν δε την ευκαιρία να δούν δείγματα της μακεδονικής παράδοσης στον τομέα του χορού και του τραγουδιού.

Αξίζει να αναφερθεί ότι είναι η πρώτη ίσως φορά που πραγματοποιείται επίσκεψη σε αυτό το επίπεδο και είναι προάγγελος μελλοντικών επισκέψεων όχι μόνον από εκπροσώπους οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων αλλά και εκπροσώπων από τον πολιτικό χώρο. Η ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε. έχει ειδη προχωρήσει σε επαφές για επισκέψεις στον χώρο της Μακεδονίας εκπροσώπων από τον χώρο της Ε.Ο.Κ. και ιδιαίτερη από τον χώρο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου οι οποίες θα πραγματοποιηθούν στο προσεχές διάστημα και για τις οποίες θα υπάρξει σχετική ανακοίνωση.

Εδώ αξίζει να συμπληρώσουμε ότι η εν λόγω επιτροπή συμμετείχε στην καθιερωμένη ετήσια συνάντηση των Μακεδόνων πολιτικών προσφύγων που πραγματοποιήθηκε στις 25 Ιουλίου στο Τρενοβο της Μπίτολας.

Αντίκρισε χιλιάδες ανθρώπους και συνομίλησε με πολλούς για την άδικη και απάνθρωπη πολιτική του ελληνικού κράτους, που δεν τους επιτρέπει να επαναπατριστούν ή να επισκεφτούν την πατρίδα τους επειδή τυχαίνει να είναι Μακεδόνες.

Κατά τα άλλα πολλοί στην Ελλάδα απορούν και διαμαρτύρονται για τον «ανθελληνισμό» των εταιρών μας και της διεθνούς κοινότητας.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Για τους κοινοβουλευτικούς εκπροσώπους του ΚΚΕ, Α.Παπαρήγα, Δ.Κωστόπουλο.

Σύντροφοι. Από τηλεοράσεως πρόσφατα σας ακούσαμε να λέτε ότι, η ελλ.κυβέρνηση δεν πρέπει να επιμένει στο θέμα του ονόματος με το οποίο θα αναγνωριστεί η π.γ. Δημοκρατία της Μακεδονίας, αλλά να δεσμευτεί αυτή να μη βάζει θέμα ύπαρξης πολιτών μακεδονικής εθνότητας στην Ελλάδα.

Σας ρωτάμε και παρακαλούμε να μας απαντήσετε, με ποιούς έκανε το Κόμμα σας τα «Μακεδονικά Τάγματα» στον εμφύλιο, για ποιούς έκανε ξεχωριστά σχολεία το 1948-49 και για ποιών Μακεδόνων την εθνική ισοτιμία ή αυτοδιάθεση αγωνίζονταν από το 1924;

ΟΧΡΙΔΑ:

Διεθνές σεμινάριο για τη μακεδονική γλώσσα, λογοτεχνία & κουλτούρα

Μέλη της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε. συμμετείχαν στο 26ο διεθνές σεμινάριο για τη μακεδονική γλώσσα, λογοτεχνία και κουλτούρα που πραγματοποιήθηκε στην Οχρίδα από 30 Ιούλη μέχρι 13 Αυγούστου '93.

Στό σεμινάριο υπήρχε συμμετοχή πολιτών από 30 περίπου χώρες σταλμένοι από μεγάλα πανεπιστήμια και πολιτιστικά ιδρύματα. Άνθρωποι από όλες τις γωνιές της γης, από Κίνα μέχρι ΗΠΑ, από Αγγλία, Σουηδία μέχρι Ν.Αφρική και Αυστραλία, για δυό βδομάδες ενημερώνονταν και συζητούσαν για μιά γλώσσα που για τους Έλληνες είναι "ανύπαρκτη". Κι όμως η σημερινή μακεδονική είναι εξέλιξη της γλώσσας στην οποία οι Θεσσαλονικείς Κύριλλος και Μεθόδιος μετέφρασαν τα ιερά ευαγγέλια με συνέπεια να γίνει το εργαλείο εκχριστιανισμού και μόρφωσης πολλών άλλων λαών. Είναι μιά σύνθεση των πολιτισμών της Μακεδονίας και γενικότερα της Βαλκανικής. Όχι μόνο έχει γραφή, αλλά έχει γραφή που δημιουργήθηκε ειδικά για αυτή την γλώσσα και μάλιστα στην ίδια την Μακεδονία από θεσσαλονικείς.

Μία από τις πολλές και ενδιαφέρουσες διαλέξεις ήταν αφιερωμένη στον φιλέλληνα Γρηγόριο Παρλίτσεφ που το 1860 (με το ψευδώνυμο Γρηγόρης Σταυρίδης) κέρδισε το πρώτο βραβείο ποίησης στον ετήσιο διαγωνισμό της Ακαδημίας Αθηνών με το ποίημά του «Αρματωλός» και άλλη μιά στη ζωή και το συγγραφικό έργο του Κρ'στε Μισόκωφ, που είναι γέννημα της Παλιάς Πέλλας, αλλά στη γεννέτριά του είναι «ανύπαρκτος».

Το ελληνικό κράτος για ευνόητους λόγους, δεν έχει επίσημη συμμετοχή. Παρ' όλα αυτά έχουν παρακολουθήσει το σεμινάριο, από τότε που καθιερώθηκε σαν θεσμός, 17 Έλληνες πολίτες.

Ας ελπίσουμε ότι σύντομα θα εγκαταληφθεί η σημερινή στείρα πολιτική και η φανταστική Οχρίδα θα φιλοξενηθεί και επίσημη ελληνική συμμετοχή.

Με Μακεδόνες της Αλβανίας

Η διεθνής συνάντηση της Οχρίδας έδωσε την ευκαιρία στα μέλη της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε., εκτός από τις πολλές και ενδιαφέρουσες γνωριμίες με ανθρώπους της διανοήσης δεκάδων χωρών, να κάνουν μια πρώτη επαφή με Μακεδόνες της Αλβανίας. Καί από τις δύο πλευρές εκφράστηκε η επιθυμία για συνέχιση της γνωριμίας και ξεκίνημα δημιουργικής συνεργασίας.

Όπως μας είπαν, στην Αλβανία ζούνε περίπου 100 με 120 χιλιάδες Μακεδόνες (κατ' άλλους φτάνουν τις 160 χιλ.). Περιοχές όπου ζούνε συσπειρωμένοι Μακεδόνες είναι η περιοχή της Πρέσπας όπου ζούνε περί τις 4 με 5 χιλιάδες Μακεδόνες με αναγνωρισμένα δικαιώματα και διδασκαλία της μακεδονικής γλώσσας στα σχολεία και στην περιοχή Γκολόμπρντο, μεταξύ Στρούγκας και Ντέμπαρ με πληθυσμό περίπου 27 χιλιάδων κατοίκων. Οι υπόλοιποι είναι διασκορπισμένοι σ' όλη την Αλβανία.

Πολλοί από αυτούς είναι μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα, αλλά αυτό δεν τους εμποδίζει να έχουν άριστη συνεργασία.

Όπως μας είπαν ο πρόεδρος της πολιτικής οργάνωσης «Ντρούστβο» Λίγκορ Νίκολα, καθηγητής στο πολυτεχνείο των Τιράνων, και ο γραμματέας Κίμετ Φεταχου, καθηγητής στο πανεπιστήμιο των Τιράνων, η οργάνωσή τους είναι αναγνωρισμένη από το κράτος και βασικές της επιδιώξεις είναι η οικονομική αναβάθμιση, η καλιέργεια της μακεδονικής κουλτούρας, η φιλία των λαών και το άνοιγμα των συνόρων και η διαδραμάτιση ρόλου γέφυρας φιλίας της χώρας τους με την Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Στην εφημερίδα που εκδίδουν με το όνομα ΜΗΡ (ειρήνη) υπάρχουν κείμενα και στις δύο γλώσσες (αλβανική με λατινική και μακεδονική με κυριλλική γραφή).

Αλλά και το ελληνικό κράτος τους «αναγνωρίζει». Ενώ δίνει βίβα στους «Αλβανούς το γένος» σ' αυτούς δεν δίνει. Με τον ίδιο τρόπο «αναγνωρίζει» και τους Μακεδόνες του Πιρίν. Η ελληνική πρεσβεία της Σόφιας δεν δίνει βίβα σ' αυτούς τους «βούλγαρους», ενώ δίνει στους «βούλγαρους το γένος». Γι' αυτούς όμως θα μιλήσουμε άλλη φορά.

Οι νέες εργατικές κατοικίες της Φλώρινας

Η συνάδελφος "Φωνή της Φλωρίνης", εις το φύλλο της, της 13-8-1993, μας πληροφορεί -και χαιρόμαστε για την πληροφορία- ότι «χάρη στην "Νέα Δημοκρατία" κτίζεται στην περιοχή της Φλώρινας, πάνω από την εκκλησόυλα του Αγίου Μηνά, νέος οικισμός εργατικών κατοικιών, 77 τον αριθμό».

Θα θέλαμε να ευχηθούμε, αυτός ο οικισμός να στεγάσει μόνο μόνιμους κατοίκους του Νομού Φλώρινας. Γιατί ψιθυρίζεται ότι μπορεί να στεγασθούν σ' αυτόν "ομογενείς" προερχόμενοι από την πρώην Σοβιετική Ένωση, σαν αυτούς που φιλοξενήσαμε, ή και

φιλοξενούμε ακόμη, στο ξενοδοχείο "ΤΟΤΤΗ" της Φλώρινας. Πράγμα που σημαίνει ότι θα πρέπει να προετοιμάζονται οι Φλωρινιώτες που απέμειναν στον τόπο τους, να παραδώσουν και τα σπίτια και τα λοιπά υπάρχοντά τους σ' αυτούς τους "παλιννοστούντες ομογενείς" και ή να γίνουν υπηρέτες και κηπουροί των ομογενών μας ή να πάρουν των σωματιών τους, μεταβαλλόμενοι σε γκασταρμπάιτες των ξένων.

Οτι τα πάρα πάνω δεν αποτρελούν ανυπόστατες υποθέσεις βγαίνεις από επίμονες φήμες ότι υπάρχει εντολή να γίνονται δεκτοί και εγγράφονται στα

δημοτολόγια των Δήμων και των Κοινοτήτων "ομογενείς εκ Ρωσίας" μόνο με την προσκόμιση σημειώματος που δηλώνει την ιδιότητά τους, χωρίς να τηρούνται οι προϋποθέσεις που θέλει ο Νόμος για την απόκτηση ιδιότητας του μέλους Δήμου ή Κοινότητας. Επιθυμούμε να είναι ανυπόστατες οι φήμες αυτές για τέτοια "εθνοπρεπή" μεταχείριση των ομογενών αυτής της κατηγορίας προς ζημία των εντοπιών.

(Συνεργάτου, φίλου της εφημερίδας)

Οι Βορειοηπειρωτες και οι «ανύπαρκτοι» Νοτιομακεδόνες

«Με απόλυτη ηρεμία πραγματοποιήθηκαν χθες στην περιοχή του Αργυροκάστρου οι εκδηλώσεις για την επέτειο της 28ης Οκτωβρίου που είχαν οργανωθεί εκ μέρους της ελληνικής μειονότητας. (. . .). Η παρουσία της αστυνομίας παραμένει βεβαίως έντονη σε ολόκληρη την περιοχή. . . . ωστόσο αστυνομικοί δεν εμφανίστηκαν στους χώρους των εκδηλώσεων.»

Οι πρωινές εκδηλώσεις περιλάμβαναν δοξολογία στο ναό του χωριού Δερβιτσάνη, επιμνημόσυνη δέηση στο νεκροταφείο των Ελλήνων που σκοτώθηκαν κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο στο χωριό Μπουλιάρατι και ακόμα μία εορταστική εκδήλωση στο πολιτιστικό κέντρο του χωριού Δερβιτσάνη. Τέλος το απόγευμα έγινε μια ακόμα εορταστική εκδήλωση στο κινηματοθέατρο του Αργυροκάστρου, στην οποία παρέστη ο Έλληνας πρόξενος στο Αργυρόκαστρο Βασ. Μπορνόβας.»

Είναι αποσπάσματα ανταπόκρισης από το Αργυρόκαστρο αθηναϊκής εφημερίδας (Ελευθεροτυπία 29 Οκτ. '93).

Λίγες εβδομάδες νωρίτερα και συγκεκριμένα στις 2 Αυγούστου '93 μερικοί Μακεδόνες θέλησαν να επισκεφτούν το Ξωκλήσι του Προφήτη Ηλία στη κορυφή του Νίτσε (Καϊμακταλάν) στα βόρεια της Εδέσσας. Είναι η μέρα που τιμούν οι Μακεδόνες την επέτειο της εξέγερσης των προγόνων τους κατά του Οθωμανικού ζυγού το 1903, αποτίουν φόρο τιμής στους νεκρούς εκείνου του ιερού αγώνα και θυμούνται το παλιό έθιμο της συνάντησης-πανηγυριού (στρέτμα τόλεγαν) που γίνονταν κάθε χρόνο στην κορυφή του Νίτσε.

Όπως και τις πέντε προηγούμενες χρονιές, έτσι και φέτος συνάντησαν την ίδια κατάσταση. 7-8 χιλιόμετρα πριν το Ξωκλήσι ο δρόμος κομμένος. Περιπολικά, χωροφύλακες τζιπ και στρατιώτες με όπλα παρατεταμένα εμποδίζουν το πέρασμα προς το Ξωκλήσι.

Γιατί κύριοι αρμόδιοι. Ετσι θα μας ξεκόψετε από τις ρίζες μας και θα σβίσετε από τη μνήμη μας εκείνες τις θυσίες στο θωμό της λευτεριάς;

Γιατί δεν σέβεστε αυτά που ζητάτε από την Αλβανία για την εκεί ελληνική μειονότητα;

Τις ίδιες μέρες προβάλλονταν κατά κόρον από όλα τα Μ.Μ.Ε η απόφαση της ολομέλειας του Ευρωκοινοβουλίου για καταπάτηση των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, μετά από ψήφισμα που κατέθεσαν Έλληνες ευρωβουλευτές.

Η απόφαση καταγγέλει «την προσπάθεια της αλβανικής κυβέρνησης να αμφισβητήσει αγροτικές περιοχές που ιστορικά καλλιεργούνται από την ελληνική μειονότητα». - Καταδικάζει «την απόφαση των αρχών του Αργυροκάστρου να κλείσουν τα ελληνικά σχολεία της περιοχής». - Καλεί την αλβανική κυβέρνηση «να αποφύγει στο μέλλον βίαιες ενέργειες, όπως τα σχέδια για μόνιμη εγκατάσταση στις περιοχές Αγίων Σαράντα, Αργυροκάστρου, Δελβίνου». - Ζητεί από την αλβανική κυβέρνηση «να αποσύρει την απόφασή της για κλείσιμο των σχολείων της ελληνικής μειονότητας και να επιβεβαιώσει την πλήρη πολιτισμική και θρησκευτική αυτονομία της».

Γιατί όμως κύριοι αφού ζητάτε την παρέμβαση διεθνών οργανισμών για τον σεβασμό των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας - και καλά κάνετε- δεν τα εφαρμόζετε αυτά στη χώρα μας;

Για παράδειγμα το 1925 η ελληνική κυβέρνηση δεσμεύτηκε απέναντι στη ΚΤΕ (ΟΗΕ) για την διδασκαλία της γλώσσας μας και μάλιστα τύπωσε και το σχετικό βιβλίο.

Γιατί όμως δεν σέβεστε αυτή τη δέσμευση;

Γιατί συνεχίζετε να υπονομεύετε και να μην σέβεστε τον ιδιαίτερο πολιτισμό μας

Γιατί μένετε σ' αυτά τα ζητήματα τόσο πίσω κι' από τους Αλβανούς που κατηγορείτε;

Γιατί δυσανασχετείτε που μερικοί Μακεδόνες από την Ελλάδα σας καταγγέλλουν σε διεθνείς οργανισμούς αφού το ίδιο κάνετε και σεις;

30ΡΑ

Μηνιαία εφημερίδα που εκδίδει η
«**Μακεδονική Κίνηση**
Βαλκανικής Ενημερίας»

* * * * *

Συντάσσεται από επιτροπή
Υπεύθυνος σύμφωνα με τον νόμο:

ΤΡΑΙΑΝΟΣ Χ. ΠΑΣΟΗΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 7
584 00 ΑΡΙΔΑΙΑ
GREECE

Τηλ.- FAX 0384-22802

Εμβάσματα-Επιταγές
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ
(COMMERCIAL BANK OF GREECE)
Υποκ. 524 ΑΡΙΔΕΑ No 34 926 492

Οικονομική ενίσχυση - Συνδρομές

Φίλοι αναγνώστες και φίλοι της ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε.

Μην ξεχνάτε ότι η έκδοση και διακίνηση της εφημερίδας κοστίζει αρκετά περισσότερο από ότι στις συνηθισμένες εφημερίδες.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις άλλες μορφές του πολιτικού αγώνα που κάνει η Κίνησή μας.

Για την συνέχιση και το πλάτεμα αυτού του αγώνα, έχει ιδιαίτερη σημασία η οικονομική του ενίσχυση.

Γι' αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία η δική σας συνδρομή και οικονομική ενίσχυση.

* * * * *

Ευχαριστούμε όλους εσάς που επώνυμα ή ανώνυμα ενισχύσατε το αγώνα μας.

Ευχαριστούμε τον ομογενή μας μετανάστη στον Καναδά Στήβ Στρέξο που μας ενίσχυσε οικονομικά για την αγορά ενός Κομπιούτερ.

Ευχαριστούμε τους ομογενείς μας του Συλλόγου Παιδιών Μακεδόνων Πολιτικών Προσφύγων του Καναδά που πρόσφατα ενίσχυσαν την εφημερίδα μας με το ποσό των 2.000 δολ. Καναδά.

Παρακαλούμε οι συνδρομές και ενισχύσεις να παραδίνονται στην Οικονομική Επιτροπή ή να κατατίθενται στον λογαριασμό με αριθμό: 34 926 492 του υποκαταστήματος 524 Αριδαίας της Εμπορικής Τράπεζας Ελλάδος.

* * * * *

ΕΡΩΤΗΣΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

Για τα προβλήματα του Αγ. Παντελεήμονα (Πάτελι)

Άλλη μιά ερώτηση για το ίδιο πρόβλημα κατατέθηκε από τους Βουλευτές του ΚΚΕ στη Βουλή. Πρόκειται για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι της εν λόγω κοινότητας από την απροθυμία των αρχών να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους. Η ερώτηση κατατέθηκε στις 9-8-93, με Α.Π. 1314 και επειδή την κρίναμε αρκετά κατατοπιστική, την δημοσιεύουμε ολόκληρη.

ΕΡΩΤΗΣΗ

Για τους κ.κ. Υπουργούς Οικονομικών και Γεωργίας

Γιά μιά ακόμη φορά κινητοποιούνται οι κάτοικοι του Αγίου Παντελεήμονα Ν. Φλώρινας, προκειμένου να αντιμετωπίσουν το ζήτημα που προέκυψε μεταξύ της Κοινότητάς τους και της γειτονικής Κοινότητας Βεγόρας, από την αποκάλυψη εκτάσεων μετά την απόσυρση των νεφρών και την πτώση της στάθμης της λίμνης Βεγοριτίδας.

Όπως είναι γνωστό έχουν αποκαλυφθεί 3.000 περίπου στρέμματα και τα μισά περίπου βρίσκονται στα διοικητικά όρια της Κοινότητας Αγίου Παντελεήμονα, πράγμα το οποίο αναγνωρίζει και η με αριθμό 3174 απόφαση του Σ.τ.Ε., που εκδόθηκε το 1985 και αναφέρει ότι: **"Η επίδικος οριογραμμή έδει να αποτελεί νοητή κάθετον επί της λίμνης προέκτασιν γραμμής..."**

Όμως αν και έχουν περάσει 8 χρόνια από την απόφαση του Σ.τ.Ε., οι εκτάσεις αυτές, ιδιοκτησίας δημοσίου ακόμη και εκείνες που βρίσκονται στα διοικητικά όρια της Κοινότητας Αγίου Παντελεήμονα, καταπατώνται παράνομα, επειδή, με ευθύνη της Νομαρχίας Φλώρινας δεν έχει γίνει αποτύπωση, καταγραφή και οριοθέτησή τους, ώστε να διασφαλιστούν τα συμφέροντα του δημοσίου, αλλά και των κατοίκων και να μην δημιουργούνται προστριβές και αντιπαλότητες, ενώ η ευθύνη βαρύνει αποκλειστικά τους αρμόδιους της κυβέρνησης.

Επίσης υπενθυμίζουμε ότι το ΚΚΕ έχει ήδη καταθέσει, για το ζήτημα της αποτύπωσης, καταγραφής και οριοθέτησης αυτών των εκτάσεων δύο ερωτήσεις στη Βουλή στις 6-11-91 και στις 26-3-92, με αριθμούς 3472 και 6871. Στις ερωτήσεις αυτές απαντώντας γραπτά, ο τότε Υπουργός Οικονομικών (έγγραφα 1114985/8176/Α0010/27-12-91 και 1034828/2257/Α0010/13-4-92) σαφώς αναγνωρίζει την αναγκαιότητα αποτύπωσης, καταγραφής και οριοθέτησης των εκτάσεων, αναφερόμενος και σε συγκεκριμένες ενέργειες των αρμοδίων υπηρεσιών του Νομού που επρόκειτο να γίνουν στην κατεύθυνση αυτή, τις οποίες όμως ενέργειες ακόμη περιμένουν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι. **Ακόμη η Γ.Γ. του ΚΚΕ Αλέκα Παπαρήγα έθεσε το ζήτημα και στον ίδιο τον Πρωθυπουργό, σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα διάκρισης σε βάρος τμήματος του πληθυσμού της περιοχής.**

Επομένως δικαιολογημένα οι κάτοικοι του Αγίου Παντελεήμονα πιστεύουν ότι το Κράτος τους αντιμετωπίζει σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας, πολύ περισσότερο μάλιστα, που σε συνάντησή τους με τον πρώην Νομάρχη Φλώρινας κ. Παπαδόπουλο, πήραν την παρακάτω καταπληκτική απάντηση: **«Οχι μόνο τα στρέμματα να σας πάρουν, αλλά ακόμη και μέσα στα σπίτια σας να έλθουν δεν πρόκειται να κάνω τίποτα. Γιατί οι κάτοικοι της Βεγόρας είναι πόντιοι και έλληνες, ενώ εσείς είστε σλαβόφωνοι και να πάτε να βρείτε το δίκιο σας στη Σόφια και τα Σκόπια».**

Αυτή η απάντηση είναι απαράδεκτη, προσπαθεί να φέρει σε αντιπαράθεση τους κατοίκους, τους Έλληνες με ταξύ τους, γιατί το κόμμα μας κατηγορηματικά λέει ότι όλοι είναι έλληνες υπήκοοι.

Γεννούνται λοιπόν ορισμένα ερωτήματα όπως: Ελέγχουν ή δεν ελέγχουν οι Υπουργοί τους υφισταμένους τους; **Μήπως αυτή η καθυστέρηση αποτελεί συνειδητή κυβερνητική επιλογή διακρίσεων σε βάρος μιάς κατηγορίας του πληθυσμού του Νομού Φλώρινας;**

Μετά από αυτά ΕΡΩΤΩΝΤΑΙ οι κ.κ. Υπουργοί να μας απαντήσουν τι μέτρα πρόκειται να λάβουν και πότε ώστε:

α) Να αρχίσει το έργο της αποτύπωσης, καταγραφής και οριοθέτησης των συγκεκριμένων εκτάσεων.

β) Να σταματήσουν οι παράνομες καταπατήσεις.

γ) Να διασφαλιστούν τα συμφέροντα του δημοσίου.

δ) Να σταματήσει η συνεχιζόμενη αδικία σε βάρος της Κοινότητας και των κατοίκων του Αγίου Παντελεήμονα, αλλά και γενικότερα σε βάρος των γενικότερων συμφερόντων της περιοχής, που ο πρώην Νομάρχης φαίνεται δεν αντιλαμβάνεται.

(Οι υπογραμμίσεις δικές μας)

Οι Βουλευτές

Αντώνης Σκυλλάκος- Γεράσιμος Αραβανής

Φυσικά το μεγαλύτερο πρόβλημα εντοπίζεται σαν χαρακτηριστικό παράδειγμα διάκρισης σε βάρος των ντόπιων Μακεδόνων που τυχαίνει να είναι οι κάτοικοι του Πάτελε και η ευθύνη βαραίνει αποκλειστικά τους αρμόδιους των εκάστοτε κυβερνήσεων, η στάση των οποίων δημιουργεί έντονα ερωτηματικά.

Το σίγουρο πάντως είναι ότι οι κάτοικοι του Πάτελε σύσσωμοι με επικεφαλής την επιτροπή αγώνα του χωριού είναι αποφασισμένοι να κλιμακώσουν τον αγώνα τους λαμβάνοντας υπ'όψιν τα ιδιαίτερα έντονα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι μεγάλο μέρος των οποίων είναι ακτήμονες.

Από την πλευρά της η ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε. ευαισθητοποιημένη έντονα σε τέτοια ζητήματα βρίσκεται σε επαφή με κατοίκους του χωριού, με διεθνείς οργανώσεις και το τελευταίο διάστημα με παράγοντες του Ευρωκοινοβουλίου, στους οποίους θέτει το συγκεκριμένο πρόβλημα μαζί με άλλα που έχουν σχέση με παραβιάσεις θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ντόπιων Μακεδόνων γιατί μόνο σαν τέτοια μπορεί να χαρακτηριστεί η συγκεκριμένη περίπτωση. Στά πλαίσια αυτά το καλοκαίρι που μας πέρασε η ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε. μαζί με κατοίκους του χωριού έθεσαν το θέμα στην οργάνωση ανθρωπίνων δικαιωμάτων **helsinki watch** αντιπροσωπεία της οποίας με επικεφαλής την Πρόεδρο κ. Lois Whitman επισκέφθηκε την περιοχή μας.

Πιστεύουμε ότι με τις ενέργειες αυτές καθώς και με αυτές που θα ακολουθήσουν θα δικαιωθεί ο αγώνας των κατοίκων του Πάτελε.

ΝΑ ΓΥΡΙΣΟΥΝ ΕΔΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ. . .

Απ' αφορμή την συνέντευξη που έδωσε ο σ. Ορέστης Κολοζώφ στον Χρήστο Γιαννακόπουλο και δημοσιεύθηκε στην Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, για τα ΒΑΛΚΑΝΙΑ και τους ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ στην Δημοκρατία της Μακεδονίας, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής, εφόσον πρώτα γράψουμε επ' ακριβώς τις ερωτήσεις και απαντήσεις που δόθηκαν:

ΕΡΩΤ.: -Υπάρχει ελληνικός; (Εννοεί ελληνικό πληθυσμό στην Δημ. της Μακεδονίας).

ΑΠΑΝΤ.: -Υπάρχει, αλλά όχι τόσο

ΕΡΩΤ.: -Οι δικές σας εκτιμήσεις;

ΑΠΑΝΤ.: Δεν έχουμε κάνει εκτιμήσεις, αλλά δεν πρέπει να είναι πολλοί. Είναι οι πρώην πολιτικοί πρόσφυγες

ΕΡΩΤ.: - Στις ηγεσίες των κομμάτων της πρώην «Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας» υπάρχουν ελληνικής καταγωγής;

ΑΠΑΝΤ.: -Δεν έχω υπόψη μου. Πιθανόν να υπάρχουν παιδιά πρόσφυγων ή πρώην κατοίκων της Ελλάδας, που μετανάστευσαν εκεί.

Αυτές οι απαντήσεις αφήνουν πολλά κενά, ενώ θάπρεπε επ' αφορμή να βάλει το ζήτημα για άμεσο επαναπατρισμό των πολιτικών προσφύγων, πράγμα που δεν το κάνει στο ελάχιστο και αφήνει μάλιστα πολλά ερωτηματικά.

Όπως «Είναι οι πρώην πολιτικοί πρόσφυγες»

Δηλαδή κύριε Κολοζώφ δεν είναι πολιτικοί πρόσφυγες και είναι πρώην; Μαζί με το Δ.Σ.Ε. που καθοδηγούνταν από το ΚΚΕ και την ήττα του δεν αναγκάστηκαν να φύγουν έξω; Δεν κατάγονται από τον νομό Φλώρινας, Κοζάνης, Καστοριάς, Πέλλης, Θεσ/νίκης, Κιλκίς, Σερρών, Δράμας, Ημαθίας κ.α.;

Πως έπαψαν να είναι πολιτικοί πρόσφυγες εφόσον ζούνε. Ή μήπως περιμένουμε πότε θα πεθάνουν και οι άλλοι; Τα παιδιά αυτών που ακολούθησαν τους γονείς τους για να μην πέσουν στις αγκάλες της Φρειδερίκης δεν είναι πρόσφυγες; Οι τόσοι και τόσοι άλλοι που έφυγαν κάτω από το άγριο καθεστώς των αυταρχικών μόνο και μόνο γιατί

έχουν άλλη καταγωγή ούτε αυτοί πρέπει να γυρίσουν;

Αυτό που είπε ο σ. Χ.Φλωράκης το 1989 στη βουλή για άμεσο επαναπατρισμό των πολιτικών προσφύγων γιατί δεν το θέτετε; Ή μήπως δεν είναι καιρός;

Ευτυχώς όμως υπάρχουν και μερικές δυνάμεις μέσα στο ΚΚΕ που βάζουν κάτι τέτοιο όπως ο σ. Παύλος Κούφης, ο δάσκαλος-αντιστασιακός που κατάγεται από το χωριό Αλώνα Φλώρινας και έχει γράψει τόσα και τόσα γράμματα (που έχουν δημοσιευτεί στον "Ρ"). Ενα από τα τελευταία του είναι αυτό που δημοσιεύτηκε σε εφημερίδα της Φλώρινας, στο Αθηναϊκό περιοδικό "ΑΛΛΑ"(3ο τεύχος, Ιούλης 1993) και το "Ενημερωτικό ΔΕΛΤΙΟ" της Πανελληνίας Ένωσης Επαναπατρισθέντων Πολιτικών Προσφύγων (τεύχος 67, Ιούνης 1993)

Αλλά και εσείς ο ίδιος στην Φλώρινα άλλα λέγατε. Πώς γίνεται τώρα να λέτε «οι πρώην πολιτικοί πρόσφυγες»;

Σ. Κολοζώφ είχατε πει τα εξής:

α) Όλα τα Βαλκανικά κράτη περικλείουν μειονότητες, με διαμορφωμένη ή όχι, εθνική συνείδηση.

β) Ενσωμάτωση δεν σημαίνει βίαιη εξάλειψη των όποιων εθνικών, θρησκευτικών, γλωσσικών διαφορών, αλλά αντίθετα σεβασμό αυτών των διαφορών και αναγνώριση της ισοτιμίας.

Και συνεχίσατε για θέματα που αφορούν άμεσα το νομό Φλώρινας και είπατε:

«Το ΚΚΕ θεωρεί αδικαιολόγητο και άδικο τον μη επαναπατρισμό των πολιτικών προσφύγων και την απαγόρευση επισκέψεων συγγενών» ("ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ 17-9-1991).

Όσο στο αν υπήρχαν στην ηγεσία της γειτονικής χώρας άνθρωποι που κατάγονται απ' εδώ, αν δεν ξέρετε, σας αναφέρω τον Βασίλ Τοπουρκόφσκι που η μάνα του είναι από το χωριό Γάβρος Καστοριάς και ο πατέρας του από τα χωριά του ν. Καστοριάς (νομίζω από το Τρίγωνο).

ΗΛΙΟ

ΠΗΓΕΣ: Κυριακάτικη ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 1/8/93 σ. 28-29
Περιοδικό "ΑΛΛΑ" 3ο τεύχος (Ιούλης '93)
ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ 17/9/1991.

Παύλος Κούφης: Χωρίς όρορους επαναπατρισμός

...αντάρ Οδυσσεύς

ιέμενος και καπνόν αποθρώσκοντα νοήσαι
ής γαίης, θανέειν ιμείρεται.

(Οδύσσεια, α, στ. 57 κ.π.)

...αλλά ο Οδυσσεύς

ποθεί ακόμη και καπνό μονάχα της πατρίδας του
να δει να πετιέται προς τ' απάνω κι ας πεθάνει...

Μακρύς, δύσκολος ο δρόμος του Οδυσσέα για την Ιθάκη του. Είκοσι χρόνια. Μακρύτερος όμως, και χωρίς τέλος δυστυχώς, για τους αγωνιστές της λευτεριάς μαχητές του Δημοκρατικού Στρατού, που βρίσκονται σε αναγκαστική προσφυγιά. ΣΑΡΑΝΤΑ ΚΑΙ ΤΕΣΣΕΡΑ!

Πολλοί, και σήμερα ακόμη, ξημεροβραδιάζουν με ανεκπλήρωτο το όραμα της επιστροφής στη γλυκιά πατρίδα. Μόνο στη μακρινή Τασκέντη διακόσιες οικογένειες. Με γιούς και θυγατέρες, μ' εγγόνια και δισέγγονα. Κι όλοι τους από τις βόρειες περιοχές της χώρας μας. Φλώρινα, Καστοριά, Εδεσσα...

Το 1987 ταξίδεψα από την Αθήνα να παραβρεθώ σε χαρά γάμου συγγενών μου στα Σκόπια. Την ώρα της επιστροφής ήρθε να με χαιρετήσει ο παιδικός φίλος Αναστάσης Ναούμ Γιουρούκης, ογδόντα χρόνων τότε. Με βουρκομένα μάτια με σφιχταγκάλιασε. «Πάρε μαζί σου, αγαπητέ, βάλε με στη βαλίτσα σου! Σαν πας στο χωριό, όλους να τους χαιρετήσεις. Να γλυκοφιλήσεις το ρημαγμένο σπίτι... τα αγριόχορτα της αυλής».

Την άλλη χρονιά είχαμε κι εμείς χαρά στην Αθήνα. Ζήτησα το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Στο τηλέφωνο ο αρμόδιος υπάλληλος. Αδεια εισόδου, μου είπε, χορηγείται μόνο σε συγγενείς πρώτου βαθμού. Η σχετική αίτηση διεκπεραιώνεται σε έξι μήνες.

Που να τους βρούμε, κύριε, τους συγγενείς πρώτου βαθμού; η μάνα η δόλια κοιμάται ανήσυχη στο Κοιμητήριο «Γκένσεα» Βουκουρεστίου, ο αδελφός -πατέρας της ανεψιάς στα Σκόπια- σε κάποιο άλλο της Βουδαπέστης, κι ο άλλος, άταφος σαπίζει σε κάποια κορυφή του Βίτσι.

Του κάκου περιμένουν να ανοίξουν γι αυτούς οι πύλες της γλυκιάς πατρίδας, ο παιδικός φίλος 86 χρονών τώρα, η ανεψιά στα εξήντα. Η Ελληνική Πολιτεία τις κρατάει πεισματικά κλειστές. Εφτασφραγίστες με την υπογραφή δύο «σοσιαλιστών» υπουργών.

>>>...Χωρίς όρορους επανα- πατριsmός

«ΚΟΙΝΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙ-
ΚΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Αθήνα 29.12.1982, Αριθ. Πρωτ. 106841.

ΘΕΜΑ: «Ελεύθερος επαναπατριsmός και απόδο-
ση της Ελληνικής Ιθαγένειας στους πολιτικούς
πρόσφυγες.

Εχοντας υπ' όψη

Τις διατάξεις του Νόμου 400/76 «Περί Υπουργι-
κού Συμβουλίου και Υπουργείων όπως τροποποιή-
θηκαν με το Ν. 1266/1982 και στα πλαίσια της πο-
λιτικής της Κυβέρνησης για Εθνική συμφιλίωση
και ομοψυχία,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ:

Μπορούν να επιστρέψουν στην Ελλάδα οι **Ελ-
ληνες το γένος** (η υπογράμμιση είναι δική
μου Π.Κ.) που κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου πο-
λέμου 1946-1949 και λόγω αυτού κατέφυγαν στην
αλλοδαπή ως πολιτικοί πρόσφυγες έστω και αν
αποστέρηθηκαν της Ελληνικής Ιθαγένειας...

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Γ.Γεννηματάς

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Γ.Σκουλαρίκης!

Είναι φανερό πως με τον όρο «έλληνες το
γένος» η απόφαση αυτή δεν επιδιώκει τον ελεύθε-
ρο επαναπατριsmό, όπως υποκριτικά εξαγγέλεται,
αλλά τον αποκλεισμό κάποιων από το αναφαίρετο
αυτό δικαίωμά τους.

Πως το ανέχεται αυτό η αντιστασιακή σας συνεί-
δηση κύριε Πρωθυπουργέ και Πρόεδρε της Νέας
Δημοκρατίας (ή, μήπως, δεν είστε αντιστασιακός;) και η δική σας, η σοσιαλιστική(;) κύριε Πρόεδρε
του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος -
ΠΑΣΟΚ;

Αλήθεια, πως θα εξακριβώνεται η καθαρότητα
του ελληνικού γένους; Μήπως με κάποια χημική
ανάλυση του αίματος;

Ας σοβαρευτούμε.

Ακούστε κύριε Μητσοτάκη και σεις κύριε Παπαν-
δρέου. Κατάλαβαίνουμε πον το πάτε.

Εμείς, όμως οι βούλγαροι, οι σλαβομακεδόνες,
οι σλαβόφωνοι ή σλαβόγλωσσοι έλληνες, οι γηγε-
νείς, οι ντόπιοι, ή οι δίγλωσσοι όπως μας ονομά-
ζουν διάφοροι είμαστε γέννημα θρέμμα αυτού του
τόπου που λέγεται Ελλάδα. Κανείς δεν έχει -δεν
ου δίνουμε- το δικαίωμα να αμφισβητεί αυτή την
αλήθεια και να τ' τονομεί την ενότητά μας με το
σύνολο του ελληνικού λαού. Εδώ σ' αυτόν τον
τόπο γεννηθήκαμε, κι εδώ θα συμβιώσουμε με
όλους τους αδελφούς μας. Χρέος της Πολιτείας
είναι να χωνέψει καλά αυτή την αλήθεια. Κι όλοι
οι φίλοι του ΠΑΣΟΚ να πρωτοστατήσουν έμπρα-
κτα για να καταργηθεί η απόφαση αυτή της ντρο-
πής.

Παύλος Κούφης
Δάσκαλος- Αντιστασιακός
Αθήνα, 11.5.1993

Ο ΓΚΡΕΜΙΣΤΗΣ...

Ο Αυγουστίνος Καντιώτης κατάγεται από το νησί Πάρος
και είναι "φυτευτός" στη στην Μακεδονία για εθνικούς λό-
γους. Όπως τόσοι και τόσοι άλλοι είναι ουρανοκατέβητοι στα
μέρη μας. Όλοι τους άρχισαν να αυτοονομάζοντε Μακεδό-
νες. Εμείς όμως έχουμε μεγάλη καρδιά και τους δίνουμε το
δικαίωμα να ονομάζοντε έτσι κι ας ήρθαν από την Κρήτη,
την Πελοπόννησο ή δεν ξέρω εγώ από πού.

Οχι όμως να μας στερούν εμάς το δικαίωμα του αυτοκα-
θορισμού κι αυτό που είμαστε. Εμείς είμασταν εδώ από
πάπου προς πάπον κι όχι εδώ και μερικές δεκαετίες.

Αλλά εδώ θα ασχοληθούμε με τα έργα του Καντιώτη στην
περιοχή μας.

Στην διάρκεια του εμφυλίου ήταν εθελοντής ιεροκήρυκας
στο στρατό, στην ΙΥ μεραρχία της Κοζάνης. Καθήκον του
ήταν να «εξομολογεί» τους λαϊκούς αγωνιστές που πιάνο-
νταν αιχμάλωτοι και **στελνονταν** μετά την εξομολόγη-
ση στο στρατοδικείο κι από εκεί στο εκτελεστικό απόσπα-
σμα. Αργότερα για ανταμοιβή τοποθετήθηκε στην
Αρχιεπισκοπή Αθηνών. Η χούντα των συνταγματαρχών τον
έκανε Μητροπολίτη και τον τοποθέτησε στην Φλώρινα για
να είναι ο θρησκευτικός υπεύθυνος όχι μόνο της μακεδονι-
κής πόλης της Φλώρινας αλλά και στην περιοχή Εορδαίας
μέχρι και το τελευταίο χωριό που μιλάει Μακεδονικά. Παρά-
ξενο δεν είναι να έχει μέχρι και την τελευταία ζώνη ντό-
πιων χωριών; (Ερμακιά, Καρδιά, Κόμανος, Μαυροπηγή, Ασβε-
στόπετρα).

Από την αρχή ακόμη άρχισε να χλευάζει τη γλώσσα των
πατεράδων και να δίνει διατεγές για να μην μιλιέται η γλώσ-
σα αυτή. Απαγόρευσε διάφορα τοπικά έθιμα (π.χ. καρναβάλι).
Νασπέρνει το μίσος απέναντι στους γειτονικούς λαούς. Ενώ
το ξέρει πολύ καλά ότι έχουμε χιλιάδες αδελφια, συγγενείς
στην γειτονική Δημοκρατία της Μακεδονίας.

Σαν τοποτηρητής της Χούντας ποτέ δεν αντιτάχθηκε
στους δικτάτορες στους βασιτισμούς, τις συλλήψεις, τις
διώξεις της 7χρονης δικτατορίας των Συνταγματαρχών.

Επεμβαίνει σε διάφορα κοινωνικά γεγονότα. Δεν είναι
μόνο το πρόσφατο γεγονός που αρνήθηκε να θάψει τον
32χρονο από τον Αγιο Γερμανό Φλώρινας γιατί είχε κάνει
πολιτικό γάμο.

Αρνεύται να βαπτίσει τα παιδιά που οι γονείς τους έχουν
τελέσει πολιτικό γάμο.

Αρνεύται να στεφανώσει ζευγάρι, όταν προηγηθεί πρόωρη
ργκυμοσύνη ή να θάψει στο νεκροταφείο όσους αυτοκτο-
νούν.

Καταριέται να πάθουν καρκίνο της μήτρας όσες γυναίκες
κάνουν εκτρώσεις.

Τάχτηκε ενάντια στο γυναικείο αθλητισμό και τις γυμναστι-
κές επιδείξεις των μαθητριών.

Αρνεύται να παιχθεί η ταινία του Κολλάτου "Ο Αγιος Πρε-
βέζης", η ταινία του Σκορτζέζε, όπως και να γυρίσει την ται-
νία ο Θ.Αγγελόπουλος, «Το μετέωρο βήμα του πελαργού»,
διασύροντας έτσι την χώρα μας στο εξωτερικό με τις μεσαι-
ωνικές του απόψεις. Μήπως δεν είναι διασυρμός της προ-
σωπικότητας του ατόμου με το φακέλωμα που προτείνει στο
να αναγράφεται το θρήσκευμα στην ταυτότητα;

Αλλά κ. Αυγουστίνε το σκοτεινό έργο σου θα μαθευτεί πε-
ρισσότερο. Θα μαθευτεί ότι ο κ. ΚΑΝΤΙΩΤΗΣ ΓΚΡΕΜΙΣΕ ΕΚ-
ΚΛΗΣΙΕΣ «ΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ» και αγιογραφίες ανυπολόγιστης
αξίας κατέστρεψε επειδή είχαν Κυριλλική γραφή, όπως:

Ο Αγιος Παντελεήμονας (ο Μητροπολιτικός ναός Φλώρι-
νας).

Κων/νου και Ελένης από Αμύνταιο.

Αγ. Νικολάου στο Πλατύ Πρεσπών, κτισμένη το 799.

Αγ. Αθανασίου στην Καλλιθέα κτισμένη το 900.

Αγ. Παρασκευή στην Οξιά, κτισμένη το 892 και πόσες
άλλες εκκλησίες που δεν γνωρίζουμε.

Ο ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΣ του ήταν τέτοιος που την παραμικρότερη
αντίδραση των ιερωμένων του δεν την ανεχόταν. Κυνήγησε
όσους ιερείς δεν δεχόντουσαν να γίνουν όργανά του, όπως

... ΤΩΝ "ΜΗ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ" ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

ο Απόστολος Νόβας, Θεόφιλος Ζησόπουλος, Δανιήλ Αεράκης, Ησαΐας Αμαραντιδής, Αμβρόσιος Κυρατζής και μεταξύ αυτών τόν Νικόδημο Τσαρκνιά.

Για τον πάτερ Θεόφιλο, έγραφε ο Καντιώτης: «Είναι καθαρός κάθθεν του ομφαλού, αλλά άνωθεν είναι φίδι».

Για τον Αμβρόσιο, έγραφε: «Είναι φοβερός κομμουνιστής. Υπήρξε διαφωτιστής του κομμουνισμού».

«Στο Γενικό Συνέδριο Ιερέων που έγινε το 1980 στη Πτολεμαΐδα, ιερείς, πιστοί στον Καντιώτη, ζήτησαν να εγκριθεί ψήφισμα για την αποφυλάκιση των δικτατόρων». Ο π.Δημήτρης Ευθυμιάδης μπράβος του Καντιώτη, είπε: «Δεν μπορεί ο Φλωράκης να είναι στη Βουλή και οι αξιωματικοί στην φυλακή».

Το μένος του «αγίου» ήταν τέτοιο και απέναντι στο ΠΑΣΟΚ που έλεγε: «Αν έρθει το ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση θα αλλοιωθεί και η χώρα μας και σε λίγο θα κυριαρχήσει ο Φλωράκης και οι ιερείς θα φορέσουν κόκκινα καλιμαύχια και σφυροδρέπανα».

Το παρελθόν του Καντιώτη είναι πολύ μελανό όπως δείχθηκε από το άρθρο, τι να πουμε άλλο ότι το 1967 χαρακτηριζε «γενναίους αξιωματικούς» τους δικτάτορες, που έβριζε τον Μακάριο θεωρώντας τον «καθαιρεμένο», ή την συμμετοχή του στις γιορτές μίσους μαζί με όλα τα βασιλο-χουντο-μεταξικο-στοχικά υποκείμενα κατά των «κομμουνιστοσμμ μοριτών».

Οι διασυνδέσεις του Καντιώτη με το παρακράτος δεν είναι μόνο παρελθόν. Και σήμερα είναι μαζί με τον Καψάλη. Ενισχύει την δραστηριότητα του "ΣΤΟΧΟΥ". Το πρόβλημα όμως δεν είναι πιά ο ίδιος ο Καντιώτης αλλά οι «απόγονοι» του. Το μήλο κάτω από τη μηλιά θα πέσει, εφόσον στην φωτογραφία του «αγίου» με τον Γ.Καψάλη είναι και ο Αρχιερατικός Επίτροπος Φλωρίνης, Αρχιμανδρίτης Αθανάσιος Σιαμάκης, όλοι μαζί παρέα. Στην δε Πτολεμαΐδα, άλλος «ελληνόψυχος» ιερέας, ο Αρχιερατικός Επίτροπος Εορδαίας, Ηγούμενος Μάξιμος Καφαβάς να παρευρίσκεται σε εγκαίνια γραφείων του "ΣΤΟΧΟΥ". Και αυτός φαίνεται ότι είναι πνευματικό τέκνο του Αυγουστίνου-Στόχου.

Το πόσο έχουν βάση όλα τα προηγούμενα φαίνεται με την επίσκεψη του δυνάστη του λαού της Ελλάδας και την επίσκεψή του, πού αλλού, στην Φλώρινα, στο «παλάτι» του Καντιώτη. Να τον αποκαλεί «Βασιλέα» μέσα στην εκκλησία. Λες και είναι Βουλή ο ιερός χώρος της εκκλησίας.

Κύριε Αυγουστίνε άλλο εκκλησία άλλο πολιτική. Η εκκλησία δεν πρέπει να ανακατεύεται υπέρ του ενός ή του άλλου κόμματος. Με τα κοινά να ασχολείται, όχι με τα κόμματα. Πολύ περισσότερο δεν πρέπει να μας υποδεικνύει το δρόμο του στέμματος. Επί των ημερών του στέματος και του Καραμανλή βάλαν χωριά να ορκιστούν ότι δεν θα μιλούν την μητρική τους γλώσσα. Ο Γλύξμπουργκ έστρωσε το δρόμο του δικτάτορα Παπαδόπουλου. Η δυναστεία των Γλύξμπουργκ συνδέεται με τις πιό μεσαιωνικές ιστορικές στιγμές του λαού μας. Το πρώτο που έχουν να κάνουν τα κόμματα της ΝΔ-ΠΑΣΟΚ είναι να του αφαιρέσουν την παρουσία γιατί την απόχτησαν με δώρα απ' τη πολιτεία. Δεν τους ανήκει. Δεν αναγνωρίζουμε τις δωρεές προς αυτούς γιατί γέννησε η Φρειδερίκη ή η Άννα Μαρία ή γιατί έχουν γενέθλια ή για τον γάμο της με τον Κοκό. Τον δε Αυγουστίνo να μην τον πιάνει το ανθρωπιστικό ενδιαφέρον για το Δανό Γλύξμπουργκ, όταν απ' τα μέρη της Φλώρινας είναι εκτός Ελλάδας, ενώ είχαν γεννηθεί στην Φλωρινιώτικη γή και δεν μπορούν να επιστρέψουν, ενώ στα μέρη τους πατά το χώμα οι Γλύξμπουργκ και ο Καντιώτης (εκ Πάρου).

Ηλιο

ΠΗΓΕΣ: Ριζοσπάστης 18-7-1982 σελ.5

Στόχος α.φ.471 (30-6-93) σ.7-8

Τα Μογλενά Ιούλης 1993 σελ.4

"Επαφή" α.φ.67 (5-7-93) σελ.1-2

Ομιλία του Α.Καντιώτη στο 1ο Πανδυτικομακεδονικό Συνέδριο (Φλώρινα 23-24 Μαΐου 1987)

* * *

Στις 2 Ιουλίου ημέρα Παρασκευή του 1993 πέθανε ο μητροπολίτης Αττικής κ.Δωρόθεος. Ο σεβασμιώτατος είναι πολύ "αγαπητός" σε μας, γιατί από το 1958 που ρεξλέγη μητροπολίτης Καστοριάς άρχισε το "εθνικόν έργον". Μαζί με Αξιωματικούς και τις αρχές άρχισε να συγκεντρώνει τους κατοίκους π.χ. του χωριού Κρύων Νερών Καστοριάς και να τους ορκίζει "ΕΝ ΤΕΛΕΤΗ,ΝΑ ΜΗΝ ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΟ ΞΕΝΙΚΟΝ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ" όπως αναφέρεται στην εφημερίδα "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ" (τρλιπη 4 Αυγ.1959) στο άρθρο του Γ.Ι.Π.

Ο αποθανών και αυτός από "σύμπτωση" ήταν φυτευτός. Ήταν γεννημένος το 1910 στα Κρέστενα της Ηλείας. Για μας δεν πρόκειται να τον ξεχάσουμε και θα τον θυμόμαστε σε κάθε επέτειο. Θα γραφεί στις μαύρες σελίδες της Ιστορίας μας νάνε σίγουρος. Κατά σύμπτωση απέθανε ένα μήνα πριν τις 2 Αυγ.1959 που έγινε η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ στο Λούντοβο Καστοριάς.

Εσένα πάτερ μου θα σε θυμόμαστε κάθε 2 Ιουλίου γιατί πάει πολύ να σε θυμόμαστε στις 2 Αυγούστου που έχουμε γιορτή.

(Η μητρόπολη Αττικής είναι η μητρόπολη όπου δημιουργήθηκε η διαμάχη μεταξύ της Ιεράς Συνόδου και μητροπολίτη Νικόδημου).

ΗΛΙΟ

Μυστικά κονδύλλια

Πολλός θόρυβος και πολλές φήμες πρόσφατα με τα μυστικά κονδύλλια. Αν κρίνουμε από τις φήμες τότε πολλά από αυτά πρέπει να απευθύνονται σε άτομα που ασχολούνται με το Μακεδονικό που είναι στην επικαιρότητα.

Σε αθηναϊκή εφημερίδα διαβάζουμε: «Πολλοί δημοσιογράφοι (π.χ. ο Περικλής Κατσιούλας από το ραδιόφωνο του Φλάς) είχαν αποκαλύψει ήδη από τον περασμένο Απρίλη ότι το Υπουργείο Εξωτερικών επιδοτεί το φασιστικό έντυπο "Στόχος" αγοράζοντας 2.000 φύλλα κάθε βδομάδα και μοιράζοντάς τα σε στρατιωτικές μονάδες και σε αστυνομικά τμήματα.

Τώρα η εικόνα ότι η φυλλάδα των νεοναζι λειτουργεί σαν πληρωμένο εσωτερικό δελτίο των χαφιέδων επιβεβαιώνεται από τις πρώτες αποκαλύψεις που διαρρέουν από την έρευνα του νέου Υπουργού Εξωτερικών στα μυστικά κονδύλλια του Σαμαρά και του Μητσοτάκη. Δίπλα στους φασίστες αποκαλύπτονται και άλλα τέτοια τρωκτικά. Όλοι μαζί προσφέραν ... "εθνικές υπηρεσίες».

Όλα αυτά έρχονται να ενισχύσουν πληροφορίες ότι απο τέτοια κονδύλλια ενισχύονται εκδόσεις και δραστηριότητες τύπου Μίντση, Παμαμακεδονικής και κάποιων τοπικών εφημερίδων που προσφέρουν τέτοιες «υπηρεσίες».

Εξ άλλου εκπρόσωπος της «Παμακεδονικής» δεν το έκρινε,πέρυσι το καλοκαίρι, σε συνέντευση στην Αριδαία, ότι με κονδύλλια του Υπουργείου Εξωτερικών πήγε αντιπροσωπεία τους στη ΔΑΣΕ.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΕΛΟΣ. Ας το καταλάβει το ΥΠΕΕ.

Θα έχει καλλύτερο αποτέλεσμα αν μας δώσει ένα κονδύλλι να κάνουμε μιά μακεδονική Πολιτιστική Λέσχη, κανα ραδιοσταθμό και κάτι τέτοια, παρά να ταΐζει τέτοια «τρωκτικά». Έτσι θα νιώσουμε και μεις ισότιμοι Έλληνες πολίτες και θα λυθεί το πρόβλημα.

Και μη ξεχνάμε. Ετούτοι εδώ οι «προβληματικοί» στα 500 χρόνια τουρκοκρατίας, έμαθαν τη γλώσσα τους στους Τούρκους και στη παράδοσή τους δέχτηκαν ασυγκρίτως λιγότερα αμανέδικα στοιχεία από τους «έλληνες το γένος»

Ο Μέρτζος (Λούπος)

ΟΙ "ΑΝΘΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΣ"

και η. . . Γκαλίνα

Παρακάτω φιλοξενούμε μία επιστολή που πήραμε από κάποιον άγνωστο φίλο που υπογράφει με το ψευδώνυμο ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΠΑΣΒΑΝΤΗΣ (για ευνόητους λόγους).

Στό τηλεφώνημα που δεχθήκαμε (ανώνυμο κι αυτό) μας ενημέρωσε ότι η επιστολή είναι αντίγραφο της επιστολής που έστειλε σαν σχόλιο σε άρθρο της εφημερίδας «Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΜΩΠΙΑΣ» (10-6-93, α.φ.77), ελπίζοντας να δημοσιευθεί.

Απογοητεύτηκε φυσικά, γιατί η εν λόγω εφημερίδα δεν δημοσίευσε την επιστολή του καθώς υπηρετεί τον «πλουραλισμό της μιάς πλευράς» και πασχίζει μαζί με τον "Στόχο", να αποκαλύψει τους πράκτορες του Γκλιγκόρφ.

Εμείς να σας ενημερώσουμε ότι το πρωτοσέλιδο άρθρο της εν λόγω εφημερίδας υπογράφει κάποιος «Νίκος Λούπος» και ήταν απάντηση στο άρθρο της εφημερίδας μας του Μαΐου '93, με τίτλο «Εμείς οι Βλάχοι», φίλου της Κίνησης με το ψευδώνυμο «Πήτος Γούλης».

Σημείωμα όμως της εν λόγω εφημερίδας μας ενημερώνει: «Το σχετικό δημοσίευμα στο τελευταίο φύλλο των «Μογλετών» θέσαμε υπόψη του κ. Νίκου Μέρτζου, ο οποίος μας έστειλε το άρθρο που δημοσιεύουμε».

Επιστρατεύτηκε λοιπόν «βαρύ πυροβολικό» και η ριξιά μπήκε κάτω από τον υπέρτιτλο «Απάντηση στην ξένη προπαγάνδα». Ο εκδότης της εφημερίδας έχει δίκιο να μας βλέπει σαν ξένους γιατί οι πληροφορίες λένε ότι ο πατέρας του είναι Αθηναίος και η μητέρα του Λιβανέζα.

Στό άρθρο ο «Λούπος»-Μέρτζος, μιλάει για την προσφορά των Βλάχων στην ανάπτυξη της χώρας μας, πράγμα το οποίο κανείς δεν αμφισβητεί, αλλά δεν απαντάει στο ερώτημα του «Πήτος Γούλης», γιατί παρά την μεγάλη προσφορά των Βλάχων στο δυνάμωμα του ελληνικού κράτους, αυτό δεν συμβάλλει στην καλλιέργεια της

γλώσσας και γενικά της κουλτούρας τους, και δεν τιμάει κάποιους μεγάλους ήρωες βλάχικης καταγωγής, όπως είναι ο Πήτος Γούλης.

Πάντως, άθελά του ίσως, ομολογεί μία μεγάλη αλήθεια: «Ο Πήτος Γούλης ήταν βλαχόφωνος Έλληνας Μακεδόνας Κρουσοβίτης και τον Αύγουστο του 1903 ετέθη επι κεφαλής όλων των ενόπλων Κρουσοβιτών για να υπερασπισθεί το Κρούσοβο από τα τρομακτικά αντίποινα του Οθωμανικού Στρατού...».

Πράγματι ο Πήτος Γούλης ήταν επικεφαλής όχι μόνο των Κρουσοβιτών αλλά όλων των συμμετασχόντων στην εξέγερση του Ηλιντεν «Βουλγάρων» όπως μας τους παρουσιάζουν οι οι Βαβουσκοβακαλόπουλοι.

Ερχεται τώρα ο κ. Λούπος και λέει όχι ο επικεφαλής δεν ήταν Βούλγαρος, αλλά Βλάχος.

Ομως δεν απαντάει γιατί δεν τιμάται η μνήμη του και δεν του έχει γίνει αδριάντας όπως αρμόζει στους αγωνιστές της λευτεριάς.

Μήπως θάπρεπε ο κ. Λούπος να ψάξει και να αποκαταστήσει κι άλλες τέτοιες αλήθειες; Για παράδειγμα την αλήθεια σχετικά με το ποιός παγίδεψε τον Παύλο Μελά (Μήτρο Βλάχος είναι τ'όνομά του-Μήτρο Βλάσσετο τον λέγαν οι ντόπιοι και σίγουρα δεν ήταν Βούλγαρος) ποιός και γιατί καταδίκασαν τον Αγρα; Γιατί αν το κάνουν άλλοι θα χαρακτηριστούν «φορείς ξένης προπαγάνδας».

Η μήπως πρέπει να προβληματιστούμε σοβαρά, να αφήσουμε τις εθνικοολοκληρωτικές απόψεις περί ανωτερότητας και καθαρότητας της φυλής, να αποκαταστήσουμε τις συνέπειες των εγκληματικών πολιτικών και λάθων του παρελθόντος και να βάλουμε τα θεμέλια μιας σύγχρονης κοινωνίας που θα στηρίζεται στη λήθη, την ανοχή και τον αλληλοσεβασμό;

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Στην έκδοση της πέμπτης (10-6-93) και στο υπ' αριθ. 77 φύλλο της τοπικής εφημερίδας "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΜΩΠΙΑΣ", υπάρχει ένα άρθρο με τον τίτλο "ΝΑΙ, ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ", που υπογράφεται απ' τον συντάκτη του κ. Νίκο Λούπου. Αυτό το άρθρο αποτελεί όπως διαπίστωσα απάντηση σε κάποιο δημοσίευμα μίας άλλης τοπικής εφημερίδας "ΜΟΓΛΕΝΑ", που είχε τον τίτλο "ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ". Βρήκα την εφημερίδα αυτή και διάβασα τ' δημοσίευσμά της, το οποίο ανταποκρίνεται στην πλήρη αλήθεια. Διότι όλα όσα γράφονται μέσα, αναφέρονται πραγματικά τόσο στην εγκυκλοπαίδεια "ΔΟΜΗ", όσο και σε άλλες εγκυκλοπαίδειες, όπως λ.χ. στην πολύ παλιά έκδοση της σειράς τόμων του "ΠΥΡΣΟΥ" (Π. Δρανδάκη εκδ. 1936) καθώς και στον "ΠΑΠΥΡΟ ΛΑΡΟΥΣ". Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός του ότι έγιναν, όπως αναφέρεται, μάχες από κοινού των Βλάχων με τους Βουλγάρους εναντίον του Βυζαντινού κράτους. Οποίος αμφιβάλει δεν έχει παρά ν' ανοίξει τις εγκυκλοπαί-

δειες αυτές και να τα διαβάσει. Εφ' όσον αυτά κατά τα λεγόμενα του κ. Λούπου αποτελούν ανθελληνική προπαγάνδα, τότε συνεπάγεται ότι ανθέλληνες είναι και οι συντάκτες και εκδότες αυτών των εγκυκλοπαιδειών.

Είναι δυνατόν;

Ενα πράγμα δεν κατάλαβα όμως. Για ποιά λόγο ο κ. Λούπος πνέοντας τα μένεα, επιτίθεται χρησιμοποιώντας σκληρούς χαρακτηρισμούς κατά του αρθρογράφου των "ΜΟΓΛΕΝΩΝ", ο οποίος φέρει και το ψευδώνυμο Πήτος Γούλης. Εάν δεν μπορεί να δεχθεί ο πρώτος κάποιες αλήθειες, αυτό δεν σημαίνει ότι έχει το δικαίωμα να χαρακτηρίζει αυτούς που τις γράφουν σαν έμμισθα όργανα ανθελληνικής προπαγάνδας. Είμαι κι' εγώ βλάχικης καταγωγής και έχω ασχοληθεί τόσο πολύ με την ιστορία της φυλής μου, ώστε είμαι σε θέση να διακρίνω την αλήθεια από την προπαγάνδα. Παράλληλα όμως όπως διάβασα, ο αρθρογράφος των "ΜΟΓΛΕΝΩΝ" κάνει λόγο για Βλάχους αγωνιστές κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας στη Μακεδονία, οι οποίοι αγωνίστηκαν σαν βοεβόδες με δικές

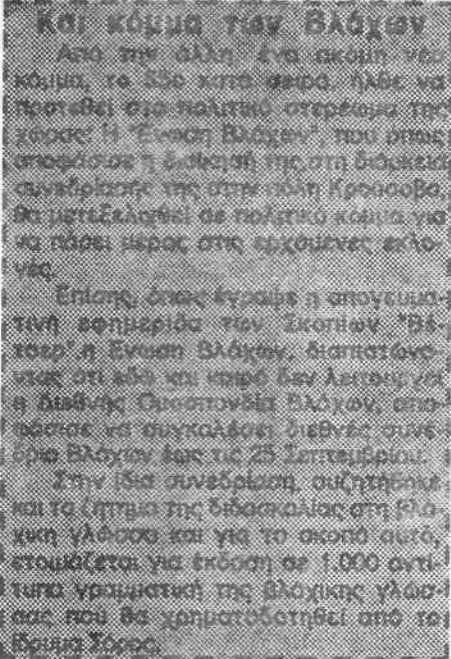
τους χωριστές ομάδες (εκτός ελληνικών δηλ.), έχοντας ως απώτερο σκοπό την απελευθέρωση και ανεξαρτησία της Μακεδονίας. Αυτό είναι πλέον γνωστό κι' άς μη κρυβώμαστε πίσω απ' το δάχτυλό μας. Γι' αυτό φυσικά και δεν αναφέρονται πουθενά στην ελληνική ιστορία. Τέτοιοι αγωνιστές ήταν ο Πήτος Γούλης, ο Μήτρος Βλάχος, ο Γεώργιος Σούγγαρης κ.ά. Εάν ο κ. Λούπος αναφέρει ονόματα βλάχων που υπεραμύνθηκαν του ελληνισμού, αυτό δεν σημαίνει τίποτε. Το ότι όπως ιστορικά αναφέρεται, πολλοί Βλάχοι μετά ή και κατά την περίοδο της Βυζαντινής αυτοκρατορίας εξελληνίσθηκαν, δεν αποτελεί τακμήριο ότι Βλάχοι και Έλληνες είναι ένα και το αυτά. Εξαλληνίζω σημαίνει ότι αναγκάζω κάποιον ξένο προς το ελληνικό στοιχείο, να ασπασθεί και να δεχθεί τα ελληνικά δεδομένα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι συνειδητά του αφαιρείται η εθνική του ταυτότητα.

Ο φιλέλληνας και περιγηγής V. BERAR στο βιβλίο του με τίτλο "ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΙ' ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ" (Περιοδεία στη Μακεδονία), κάνει σαφή διάκριση

αναφερόμενος σε Βλάχους κι' έλληνες, ειδικά σε κάποιο σημείο όπου αναλύει τα συναισθήματα των μεν προς τους δε. Επίσης σε πολλές πληθυσμιακές απογραφές στα διαφορα τότε βιλαέτια Μοναστηρίου, Θεσ/νίκης, Σκοπίων κ.λ.π., καταγράφονται χωριστά Έλληνες, Βλάχοι, Βούλγαροι, Εβραίοι και άλλες γενικά φυλές πο ζούσαν στο Μακεδονικό χώρο. Αυτά όλα λοιπόν ενώχλησαν τόσο πολύ, ώστε ν' αρχίσουν οι χαρακτηρισμοί και τα κοσμητικά επίθετα από μέρους του κ. Λούπου προς τον αρθρογράφο της εφημερίδας "ΜΟΓΛΕΝΑ";

Κι' εν τοιαύτη περιπτώσει τι πρέπει δηλαδή να γίνει; Να δέχεται επί παραδείγματι ο καθένας που ζει σαν πολίτης αυτής της χώρας εδώ, αδιαμαρτύρητα στη συνείδησή του ότι είναι Έλληνας και τίποτ' άλλο; Οποιος αισθάνεται Έλληνας και θέλει να λέγεται Έλληνας, μπορεί να το θεωρεί τιμή του και καμάρι του. Αλλά δεν συνεπάγεται ότι αυτό είναι απόλυτο και ισχύει για όλους.

Με την ευκαιρία αυτή επισυνάπτω μια φωτοτυπία από ένα δημοσίευμα της εφημερίδας "ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ" της 17/6/93, όπου στη σελίδα 4 αναφέρεται η ίδρυση κόμματος Βλάχων στα Σκόπια.

Συγκεκριμένα αυτή η "ΕΝΩΣΗ ΒΛΑΧΩΝ" διάλεξε για το συνέδριό της την πόλη του Κρουσέβου. Γιατί άραγε; Ετσι τυχαία αυτό; Και για ανασκαλίσουμε λίγο της μνήμης, δεν είναι αλήθεια ότι κατά την επανάσταση του Ηλιντεν στο Κρούσεβο κηρύχθηκε η πρώτη ελευθερη Δημοκρατία της Μακεδονίας με τότε πρόεδρο τον επίσης Βλάχο αγωνιστή Νικόλα Κάρεβ; Σ' αυτή την πόλη δεν σκοτώθηκε κι' ο Πήτος Γούλης πολεμώντας για την ελευθερία κι' ανεξαρτησία της Μακεδονίας, κι' όχι για να προστατεύσει τους κατοίκους από τ' αντίποινα του Οθωμανικού στρατού, όπως θέλει να λέει ο κ. Λούπος, υποτιμώντας αν μη τι άλλο την νοημοσύνη εκείνων που έχουν σαφείς γνώ-

σεις των ιστορικών αυτών γεγονότων. Προς τιμήν λοιπόν όλων αυτών (ηρώων και γεγονότων) επελέγη αυτή η πόλις. Και μη μου πει κανείς ότι αυτή η "ΕΝΩΣΗ ΒΛΑΧΩΝ" απαρτίζεται από Σκοπιανούς πράκτορες και όργανα του Γκλιγκόρφ ή τίποτε άλλους της Ρουμανικής προπαγάνδας. Διότι και "ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΒΛΑΧΩΝ" που αναφέρεται στο δημοσίευμα της "ΘΕΣΣΑΛΙΝΙΚΗΣ" τι ρόλο παίζει;

Εδώ γεννάται το ερώτημα. Γιατί, εφ' όσον θεωρήσουμε ότι οι Βλάχοι είναι Έλληνες, αυτή η Ομοσπονδία δεν στεγάζεται στην Ελλάδα με κάποια άλλη ονομασία; Ας ρωτήσει κάποιος στο συνέδριο που θα γίνει στις 25/9/93 τα μέλη της Ομοσπονδίας αυτής (που είναι διεθνής) κατά πόσον είναι Έλληνες. Εκτός κι' αν είναι κι' αυτοί όλοι τους πράκτορες "σκοτεινών" κέντρων του εξωτερικού που δρουν εις βάρος του ελληνικού έθνους. Το κυριώτερο όμως είναι ότι στο άρθρο για το συνέδριο των Βλάχων γίνεται λόγος για την βλάχικη γλώσσα. Αυτή η γλώσσα που έχει Γραμματική γιατί απαγορεύεται να διδάσκεται στην Ελλάδα; Γνωστού όντως τη Γραμματική της Αρωματικής (βλάχικης δηλ.) γλώσσας είχε επανασυντάξει ο Ρήγας Φερραίος. Μήπως κι' αυτός είναι κανένας Σκοπιανός ή Ρουμάνος προπαγανδιστής; Ε, όχι. Πολύ πάει

Αυτά δυστυχώς θυμίζουν κάποιες άλλες εποχές που ίσχυε το "πας μη δεξιός, κομμουνιστής". Ειδικά δε κάποιες χρονικές περιόδους που δεν τολμούσε να πει κάποιος ότι είναι Μακεδόνας, γιατί θα τον έτρωγε το "μαύρο" φίδι. Κι' όλα αυτά τα θέματα όπως λ.χ. το γεγονός του ότι κατά τον ελληνοϊταλικό πόλεμο, τα παιδιά πολλών Μακεδονικών οικογενειών έφευγαν για να πολεμήσουν στον Αλβανικό μέτωπο, οι δε γονείς που ήταν σλαβόφωνοι στέλονταν εξορία στα Ξερνήσια, είχα την τιμή ν' ακούσω τον κ. Λούπο να τα "καυτηριάζει" κατά κόρον τους τελευταίους καιρούς σε πολλές τηλεοπτικές εκπομπές. Που είναι όμως οι αφορισμοί που εκτόξευε κατά των Νοτίων για τη συμπεριφορά τους αυτή προς τους Μακεδόνες; Ξεχνάει ο εν λόγω κύριος τους χαρακτηρισμούς με τους οποίους κατονόμαζε τους ιθύνοντες της κυβέρνησης (ζητώντας ταυτόχρονα συγγνώμη απ' τους τηλεθεατές διότι λόγω εκνευρισμού υπερβείβαι τα όρια της ευπρέπειας), για την εγγιχηματική τους αδιαφορία προς την Μακεδονία;

Εκει λοιπόν χρειαζότανε η παροιμία ημών των Βλάχων για το "όποιος ζύνεται στη γκλίτσα του τσομπάνη . . .", που αναφέρει στο άρθρο του στην εφημερίδα "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΛΜΩΠΙΑΣ".

Όπως φαίνεται όμως μόνο στις μεταγλωσσισμένες αυτές ο κύριος είναι Λούπος (λύκος). Στην πράξη δυστυχώς αποδεικνύεται . . . **γκάλινα** (κότα).

Μετα τιμής
ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΠΑΣΒΑΝΤΗΣ

Σκέψεις και απορίες

Διαβάζω στις εφημερίδες ότι στη Δημοκρατία της Μακεδονίας υπάρχουν 100.000 Έλληνες και μου προέκυψαν μερικά ερωτηματικά. Σε όλες τις όμορες χώρες υπάρχουν Έλληνες; Φυσικό, σκέφτηκα, αφού τα σύνορα των Βαλκανικών κρατών είναι σχετικά πρόσφορα. Εκείνο όμως που μένει αναπάντητο και αφύσικο είναι που στην Ελλάδα δεν υπάρχουν "άλλοι" πλην Ελλήνων κατευθείαν καταγόμενοι από τον Πλάτανα, τον Μιλτιάδη, τον Διογένη, τον Περικλή, τον Λεωνίδα. Ανακαλύπτουμε ακόμη Έλληνες στα βάθη της Ασίας. Πιθανόν, δεν αποκλείεται, σκέφτηκα. Αλλά κανένα Μακεδόνα στη Μακεδονία δεν θα ανακαλύψουμε;; Ετσι για δείγμα. Ετσι για να λέμε, ιδού ένας Μακεδόνας στη Μακεδονία. Ετσι για να είναι πλήρες το μόρφωμα.

Εχω ένα φίλο Πόντιο που λέει ότι οι Μακεδόνες φύγαγε μαζί με τον Μ.Αλέξανδρο (και μάλλον δεν ήταν δική του εκτίμηση γιατί το ξανάκουσα, σε δημόσιο χώρο και πάλι από Πόντιους) και ότι οι σημερινοί κάτοικοι της Μακεδονίας είναι Σλάβοι ή Βούλγαροι, πλην των διαφόρων προσφύγων. Αυτοί είναι γνήσιοι Έλληνες κατευθείαν καταγόμενοι από τον Ιάσωνα και διάφορους άλλους μυθικούς και ημίθεους ήρωες. Και ερωτώ: Αυτή είναι και η επίσημη θέση; Δηλαδή, Μακεδόνες δεν υπάρχουν στα Βαλκάνια, ούτε καν στη Μακεδονία την Κεντρική, την Βόρειο, του Πιρίν, την Γεωγραφική, την Ιστορική, την Ελλάδα, την Βουλγαρία, την Αλβανία και την π.γ.Δημ. της Μακεδονίας; (Μακεδονία χωρίς Μακεδόνες;) Αν θέλουμε να γνωρίσουμε Μακεδόνα πρέπει να πάμε κατά Πετζάμπ (Πενταποταμία), Ινδία μεριά να φωτογραφίσουμε κανέναν Σίχ; (Οι Σίχ στις επίσημες εμφανίσεις τους φοράνε χρυσό νόμισμα του Μ.Αλεξάνδρου).

Διαβάζω Αριανό τελευταί, μήπως και βρώ τις απαντήσεις στα ερωτηματικά μου, αλλά συσκοτίστηκα τελείως. Μέχρι τώρα πίστευα ότι οι Έλληνες υπό την ηγεσία του Μ.Αλεξάνδρου εκστρατεύσανε κατά των «Βαρβάρων» Περσών. Ολα αυτά μου τα ανατρέπει ο Αριανός και σε κάθε μάχη μου βγάζει 20-30 χιλιάδες Έλληνες συμμάχους του Δαρείου. Ο δε Αντίπατρος (Πως ξεχάστηκε και δεν έφυγε και αυτός) που έμεινε στη Μακεδονία προσπαθεί να καλμάρει (με σάρισες) τους Σπαρτιάτες που ήταν κονομιμέντοι με Περσικά Τάλαντα. Και τα ερωτηματικά επανέρχονται βασανιστικά. Αν δηλώσα Μακεδόνας χωρίς άλλον προσδιορισμό, θα θεωρηθώ προδότης, πράκτορας, αργυρόνητος, Σκοπιανός. Τον Μακεδόνα -σκέτα Μακεδών- δεν τον θεωρούμε δικό μας; Πάντοτε έτσι ήταν ή τελευταία; Δηλαδή Έλληνες και Μακεδόνες είναι ξένοι μεταξύ τους; Και εγώ που ήλπιζα ότι με την αναγνώριση της Δημοκρατίας της Μακεδονίας θα πάψη η Ελλάδα να είναι ανάδελφος,

Συνέχεια στη σελ. 16

ΕΓΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΜΑΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Στο τεύχος του Μάη '93 της εφημερίδας μας "ΤΑ ΜΟ-ΓΛΕΝΑ" δημοσιεύσαμε για πρώτη φορά έγκλημα-ορκωμοσία που διεξήχθη στο χωριό Καρδιά Εορδαίας του νομού Κοζάνης (το παλιό όνομα του χωριού είναι Τρέμο).

Αναδημοσιεύσαμε επακριβώς το ρεπορτάζ του Γ.Τσαμντάνη στην εφημερίδα "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ" της τετάρτης 8-7-59. Η ορκωμοσία των κατοίκων του χωριού έγινε ημέρα ΚΥΡΙΑΚΗ στις 5 Ιουλίου 1959.

Το στρατοκρατούμενο χωριό με πρωτεργάτη τον πρόεδρό του έδωσαν όρκο να μην ομιλούν την γλώσσα που μιλούν οι ίδιοι, οι πατεράδες τους και οι πρόγονοί τους (υπ' όψη ο εν λόγω πρόεδρος διατέλεσε γι' αυτές του τις υπηρεσίες και πρόεδρος επί χούντας).

Το κατά πόσον μιλούσαν εξ ίσου σωστά την ελληνική γλώσσα φαίνεται και από το χαρακτηριστικό γεγονός που κυκλοφορεί σαν ανέκδοτο πιά στο χωριό και στην περιοχή.

Όταν πιά τέλειωσε η «εθελοντική» ορκωμοσία και θα

φεύγαν οι ταξιαρχίες των τζίπ και των αξιωματικών, συνταγματαρχών οι κάτοικοι θέλαν να τους αποχαιρετήσουν και τους είπαν αφελέστατα:

-Αϊ σου σντράβε.

Και αυτοί σαν «δημοκράτες» γυρίζουν πίσω και λένε:

-Καλά δεν είπαμε ότι δεν θα μιλάμε πιά αυτή τη «γύφτικη» γλώσσα;

Είναι χαρακτηριστικό κατά πόσο εθελοντικά έγινε αυτή η αντι-ανθρώπινη πράξη που θα βαρύνει τη συνείδηση (αν έχουν) για όλη τους τη ζωή.

Μετά από αυτή τη πράξη συνέχισαν το έγκλημα και σ' άλλα χωριά όπως στο Λούντοβο (Κρύα Νερά) του ν.Καστοριάς στις 2 Αυγ. του 1959. Κατόπιν στο χωριό Ατραπός του ν.Φλώρινας, στις 9 Αυγ. 1959.

Σήμερα θα δημοσιεύσουμε το άρθρο που γράφτηκε πάλι στην εφημερίδα "ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΒΟΡΡΑΣ" την Τρίτη 4 Αυγ. 1959, στην σελίδα 7 για την ορκωμοσία στο Λούντοβο.
ΗΛΙΟ

Ο ΑΦΘΟΡΜΗΤΙΣΜΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΤΩΝ ΚΡΥΩΝ ΝΕΡΩΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ ΩΡΚΙΣΘΗΣΑΝ ΕΝ ΤΕΛΕΤΗ ΝΑ ΜΗΝ ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΓΛΩΣΣΙΚΟΝ ΙΔΙΩΜΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΚΩΝ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ.3 (Του ανταποκριτού μας). Η κάτοικοι του γραφικού χωριού Κρύα Νερά Καστοριάς, που ωμιλούν μέχρι τούδε, παραλλήλως προς την Ελληνικήν, ένα ξενόγλωσσον ιδίωμα, συγκινηθέντες από την αξιόπαινον πρωτοβουλίαν των πατριωτών κατοίκων Εορδαίας, απεφάσισαν όπως αυθορμήτως, εν επισήμω τελετή, ενώπιον των τοπικών αρχών, να ορκισθούν ότι θα λησμονήσουν εντελώς την γλώσσαν ταύτην & ότι εφεξής τόσοσιν τα τέκνα των όσον & αυτοί οι ίδιοι, θα χρησιμοποιούν αποκλειστικώς την Ελληνικήν.

Προς τούτοις άφισαν ως ημέραν επισήμου τελετής την Κυριακήν 2αν τρεχ. μηνός & εκάλεσαν τας Αρχάς όπως π ρευθρευθούν εις αυτήν.

Η τελετή ήρχισεν με την θείαν λειτουργείαν, η οποία ετελέσθη εις τον ιερόν ναόν του χωριού προεξέρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστοριάς κ.κ. Δωροθέου. Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας, ωμίλησεν ο Σεβασμιωτάτος καταλλήλως, συγχαρείς τους σχόντας την πρωτοβουλίαν χωρικούς & ευχηθείς έμπνευσιν & δύναμιν & εις άλλα καλά έργα επ' αγαθώ, των ιδίων & Πατρίδος.

Ακολούθως επίσημοι ο λαός κατη-

υήνθησαν εις το νεόδμητον σχολείον εν τω οποίω έλαβε χώραν συγκινητική τελετή. Κατά ταύτην παρέστησαν ο Σεβασμιωτάτος Μητροπολίτης Καστοριάς μετά πολλών ιερέων, ο Νομάρχης Καστοριάς κ. Μανιάτης, ο Δήμαρχος Καστοριάς κ. Παπαμαντζάρης, ο Δήμαρχος Αρχαίας Ορεστικής κ.Παπαγεωργίου, ο συν/ρχης-διοικητής του 90ου Συντάγματος πεζικού κ.Πατσιούρας, ο Διοικητής Χωροφυλακής Καστοριάς Αντ/ρχης κ.Τσακάρης, ΟΤαχ/ρχης κ. Νταουτάκης, ο λοχαγός κ. Κοντεκάκης, ο Υπομοίραρχος κ. Ασπετάκης, ο Ανθ/γός κ. Τσανασίδης, ο κ. Κατσαούνης Πρόεδρος Κοινότητος Λακκωμάτων, ο κ. Δ. Γιαννούσης σύμβουλος του εθνικού Συνδέσμου Εφ.Αξιωματικών Καστοριάς. Προ της ορκωμοσίας τον λόγον έλαβεν ο συνταξιούχος Δημοδιδάσκαλος κ. Πητσιάδης, όστις δια μακρών ανεφέρθη εις την Ελληνικότητα της Μακεδονίας, τους ευχενείς αγώνας των τέκνων της & την σμασίαν της ορκωμοσίας. Μετ' αυτόν ωμίλησεν ο ιερεύς του χωριού αιδεσ. κ. Παπαφίλιππος Μαυρουδής διερμηνεύσας την χαράν των κατοίκων & την απόφασίν των να μην ομιλήσουν ετέραν γλώσσαν εφεξής πλην της Ελληνικής. Τέλος εχαιρέτησε τους

κατοίκους εκ μέρους των εφ. Αξιωματικών Καστοριάς, ο εκπρόσωπος των κ. Γιαννούσης, όστις υπεγράμμισε το γεγονός ότι η σεμνή αυτή τελετή συμπίπτει με το συγκαλούμενον εις Λάρισσαν 1ον Πανελληνιον Συνέδριον των Εφέδρων Αξιωματικών της Ελλάδος, καθ' ό θα ακουστή η ανανέωσις του όρκου πίστεως των χιλιάδων εφ. Πολεμιστών της Ελλάδος. Περαιτέρω ο ομιλητής ετόνισεν ότι τόσοσιν η σεμνή τελετή του χωριού όσον & το επιβλητικόν συνέδριον θα αποτελέσουν ηχηρόν ράπισμα κατά των παντοειδών εχθρών της Ελλάδος που εορτάζοντες & αυτοί την ιδίαν ημέραν μίαν αποφράδα επέτειον, την του Ηλιντεν, την γνωστήν αιματοβαφή Βουλγρικήν ψευδοεπανάστασιν, να καθυβρίζουν την χώραν μας. Τους λόγους των ανωτέρω ομιλητών εκάλυψαν ζωηρά & και παρατεταμένα χειροκροτήματα ως & ζητωκραυγαί υπέρ του Βασιλέως & του Στρατού.

Είτα εκφωνούντες λέξιν προς λέξιν τον όρκον του Σεβασμιωτάτου εν μέσω κατανυκτικής & άκρας συγκινητικής ατμοσφαιρας ωρκίσθησαν υψώσαντες την δεξιάν άπαντες οι κάτοικοι του χωριού τούτου.

Μετά το πέρας της ορκωμοσίας,

Για τις υιοθεσίες*

Την Κυριακή, 1-8-1993 και ώρα 8.30 μ.μ. περίπου, σε συγκέντρωση στην Κοινότητα Αγίας Παρασκευής της Φλώρινας, μίλησε ο βουλευτής κ. Στέλιος Παπαθεμελής, με θέμα "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ, η αλήθεια, το ψέμα, οι προοπτικές".

Την εκδήλωση διοργάνωσε ο πολιτιστικός σύλλογος Κρατερού, Εθνικού και Αγίας Παρασκευής "ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ", που ιδρύθηκε με την "στήριξη" της Εταιρίας "ΜΗΧΑΝΙΚΗ Α.Ε."

Θα πρέπει να σημειώσουμε ότι:

1) Η εταιρία αυτή (Μηχανική Α.Ε.) "υιοθέτησε" τα χωριά Κρατερό, Εθνικό και Αγία Παρασκευή.

2) Πρόεδρος της Εταιρίας αυτής είναι ο κ. Πρόδρομος Εμφιετζόγλου, οπωσδήποτε Τουρκοπρόσφυγας ή γόνος Τουρκοπρόσφυγα, αν κρίνουμε από το επώνυμό του, πάντως όμως όχι

ωμίλησεν ο κ. Νομάρχης, συγχαρείς θερμότατα τους κατοίκους του χωριού & διαβεβαίωσε αυτούς, ότι ως πάντοτε ούτω & εις το μέλλον θα συνεχισθή αμείωτον το κρατικό ενδιαφέρον & η στοργή των αρμοδίων προς την ύπαιθρον. Εκάλεσε τους κατοίκους να συνεχίσουν τα ειρηνικά των έργα, ήσυχον με την πεποίθησιν ότι εξεπηήρωσαν ένα εισέτι χρέος προς την πατρίδα & τέλος ευχήθη εις αυτούς πάσαν προκοπήν & πρόοδον επαχαιών των οικογενειών των & γενικώτερον της Πατρίδος. Τους λόγους του κ. νομάρχου εκάλυψαν ζωηρά χειροκροτήματα & ενθουσιώδεις επευφημίας.

Επηκολούθησαν απαγγελία ποιημάτων υπό των μικρών μαθητών του σχολείου, πατριωτικά άσματα & η τελετή έκλεισε με τον εθνικόν μας Ύμνο.

Τους προσκεκλημένους δεξιώθη η κοινότης μετά το πέρας της τελετής εις την ευρείαν αίθουσαν του σχολείου εις ήν προσεφέρθησαν αναψυκτικά με άκρως ευγενή περιποιητικότητα.

Γ.Π.

ΗΛΙΟ

Μακεδόνας.

3) Η εισήγηση, όπως ακούσαμε στο ραδιόφωνο, για την υιοθεσία αυτή ήταν του Πόντιου πρώην βουλευτή και σήμερα Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Μακεδονίας- Θράκης κ. Ιωάννη Τσαλουχίδη.

4) Τα τρία πάρα πάνω χωριά είναι παραμεθόρια και με ακραιφνή Μακεδονικό πληθυσμό, όπως και οι Ψαράδες, που υιοθετήθηκαν από τον "κηδεμόνα" Μακεδονικό Σύλλογο Σικάγου των Η.Π.Α.

5) Την ίδρυση του πολιτιστικού συλλόγου επιμελήθηκε η πάρα πάνω Εταιρία Μηχ/κή Α.Ε.

6) Ακούσθηκε ότι τα χωριά αυτά είχαν ανάγκη από τον σύλλογον αυτόν.

Ποιά ήταν η ανάγκη που υπαγόρευσε την ίδρυση του συλλόγου; Θάλεγε κανένας ότι είναι προφανής: Π.χ. ποιός θα καλούσε να μιλήσει τον κ. Στέλιο Παπαθεμελή.

Από όλα τα προηγούμενα προκύπτει ένα συμπέρασμα που είναι ταυτόχρονα και πρόταση: Πρέπει να σταματήσει αυτή η κωμωδία των "υιοθεσιών" με τα "ενδιαφέροντα" για τον γηγενή πληθυσμό και τις "διαφωτίσεις" του. Γιατί μας θυμίζει -αν δεν αποτελεί συνέχεια- :

1) την "εκούσια" ανταλλαγή των πληθυσμών με τις συμφωνίες Βενιζέλου-Κεμάλ Ατατούρκ και Καφαντάρη- Μολώφ, 2) την 4ην Αυγούστου με τα νυκτερινά σχολεία και τις προσαγωγές στα δικαστήρια με την αυτόφωρη διαδικασία όσων μιλούσαν "βουλγάρικα". 3) τα δοσιλογικά δικαστήρια, 4) τα Στρατοδικεία του Γ/46 Ψηφίσματος (και γιατί όχι και τα Ανταρτοδικεία του Ζαχαριάδη κατά την διάρκεια του Εμφυλίου πολέμου;), 5) την ομαδική εκρίζωση (μόνον άσκοπη;) Μακεδονικών πληθυσμών κατά τον Εμφύλιο πόλεμο (π.χ. περιοχής Πρεπών), 6) την Πρόνοια των Βορειών Επαρχιών (ΕΟΠ), 7) την ορκωμοσία των κατοίκων ωρισμένων χωριών να μη μιλούν το τοπικό ιδίωμα, 8) τα ξεπατώματα χωριών ακραιφνώς μακεδονικών, με την πρόφαση εκτελέσεως έργων ή οικοδόμηση νέων οικισμών, 9) τον αποκλεισμό από τον επαναπατρισμό των "μη Ελλήνων το γένος" πολιτικών προσφύγων κλπ. τώρα

δε τελευταία και ύστερ' από τα πιο πάνω "πογκρόμς", μιά ύστατη ίσως προσπάθεια (υιοθεσίες), για να "ενισχύσουμε την εθνική συνείδηση" και να τονώσουμε το "εθνικό φρόνημα" (μ'άλλα λόγια να τους "ελληνοποιήσουμε") σ' όσους γηγενείς απέμειναν (και είναι πάρα πολλοί).

Φαίνεται ότι φτάνει αρκετά και η έλλειψη δημοκρατικής παιδείας. Τι να περιμένει όμως κανένας από την Δημοκρατία του κράτους των Αθηνών; Αυτή είναι γιά τους δουλοκλήτες "ελληνόφρονες", ενώ στις παραμεθόριες περιοχές κατοικούν οι δούλοι που είναι και . . . αμφίβολης εθνικής συνείδησης.

*Το σχόλιο είναι ανώνυμου φίλου της εφημερίδας

Εμείς να προσθέσουμε ότι η Μηχανική Α.Ε. της οποίας είναι πρόεδρος ο κ. Εμφιετζόγλου προβλέπεται να έχει για το 1993, κέρδη ύψους 2.600 εκατομμυρίων σύμφωνα με πρόσφατη δήλωσή του.

Γιά να έχει μιά εικόνα ο αναγνώστης του πως γίνονται αυτά τα κέρδη αναφέρουμε δύο ειδήσεις που είδαν πρόσφατα το φως της δημοσιότητας.

Η μία είναι η χωρίς διαγωνισμό και διαφανείς διαδικασίες ανάληψη από την εν λόγω εταιρία των χωματουργικών εργασιών του αεροδρομίου των Σπάτων και η άλλη είναι η πληροφορία για προσάρτηση της πρώην προβληματικής εταιρίας βιομηχανικών σιδηροκατασκευών ΒΙΕΞ (επένδυση ύψους 1.14 δισ.δρχ.).

Την προσάρτηση της εν λόγω εταιρίας πέτυχε προκαταβάλλοντας μόνο 30 εκατ. δρχ. ενώ εκείνη την περίοδο στα ταμιά της ΒΙΕΞ υπήρχαν πάνω από 60 εκατ. μετρητά. Δηλαδή θα έδινε προκαταβολή από το ρευστό της προβληματικής που θα αγόραζε και θα είχε άλλα 30 εκατ. στη διάθεσή του. Την απάτη είχε αποκαλύψει ο Σκάϊ 100,4 και δεν γνωρίζουμε την συνέχεια.

Με τέτοιες μεθόδους οι κύριοι τύπου Εμφιετζόγλου ληστεύουν το χρήμα του ελληνικού λαού και μετά με ψίχουλα εκείνων των χρημάτων έρχονται και γίνονται «νονοί» μας. Μπαίνουν σε ότι πιο ιερό έχει ο άνθρωπος. Στις ρίζες και την ταυτότητά μας. Ας σταματήσει επί τέλους αυτό το αίσχος.

Αρνητές και Αγωνία

Αντιλαμβάνομαι τον κόσμο, μόνο σαν ένα πεδίο για πολιτιστική άμιλλα ανάμεσα στους λαούς...

[Γκότσε Ντέλτσεφ]

Το γαλλικό Culture στα ελληνικά έγινε κουλτούρα, που προέρχεται από το λατινικό ρήμα colere-καλλιέργω, που βέβαια έχει την έννοια στην εσωτερική των ανθρώπων καλλιέργεια, την ηθική και πνευματική παιδεία και εκφράζεται με τις καλές τέχνες, με το καλό γούστο, με ευαισθησίες στο ωραίο και ευγενικό και ότι συνθέτει την έννοια του καλλιεργημένου ανθρώπου. Με τα ήθη και έθιμα, τις παραδόσεις, τα τραγούδια και τους χωρούς συναντάται σήμερα στην τελική της μορφή. Παρουσιάζεται σαν ένα θαυμάσιο πνευματικό οικοδόμημα από καθιερωμένες αξίες, ένα θαυμάσιο οικοδόμημα που η κάθε καινούρια γενεά το δέχεται από τις προκάτοχες της και συμβάλλει στον εμπλουτισμό με νέες ηθικές αξίες. Ο κοινωνικός βίος, οι θεσμοί, η πνευματική ανάπτυξη, η καλλιτεχνική δημιουργία, οι αιώνιες ανθρωπίνες αξίες, το θρησκευτικό συναίσθημα, τα ιδεώδη (ελευθερία, δικαιοσύνη, ανθρωπισμός, αλτρουϊσμός κ.λ.π.) το σύνολο αυτών του καθολικού κύρους αξίες είναι η κουλτούρα. Ένα ιδιαίτερα όμορφο λουλούδι με δικό του χρώμα, απαλό άρωμα και φρεσκάδα, ένα λουλούδι που έχει φυτρώσει μαζί με την ιστορία των ανθρώπων και κάθε φυλή έχει το δικό της λουλούδι όπου το φροντίζει για να μεγαλώσει και να στέλνει τ' άρωμά του στις επόμενες γενεές, γίνεται σύμβολο αγάπης, θάρρους, ενότητας και ελπίδας.

Κάθε φυλή έχει την δική της κουλτούρα και της δίνει την ιδιαίτερη προσωπικότητα και διαγράφοντας στο πέρασμα των χρόνων (η φυλή τη δική της πολιτισμική πορεία εμπλουτίζει το λουλούδι της με χρώμα και άρώματα από τα γειτονικά άνθη και όπου κάτω από ομαλές συνθήκες συνθέτουν πανέμορφο κήπο.

Ο πλούτος αυτών των ωραίων συναισθημάτων και αρχών, οι εκδηλώσεις που συγκινησιακά επιδρούν πάνω στο λαό, που επιρεάζουν τις συμπεριφορές προς το καλύτερο και διαμορφώνουν τον χαρακτήρα μιας φυλής, όπου και γίνονται σημεία επαφής και αφε-

τηρία για καλλιέργεια φιλίας και σύσφιξης σχέσεων με άλλες φυλές, ο θησαυρός, η εικόνα, τα χνάρια και το αποτύπωμα κάθε φυλής, οι ανθρωπίνες αυτές ωραιότητες για πολλούς Έλληνες και για κάποια ανώτερα δικαστικά στελέχη -λένε πως αν τις αφήσεις να λειπτουργήσουν γίνονται επικίνδυνες για τον ελληνικό πολιτισμό και κάποιοι συμπληρώνουν τον αντιπαλεύουν!! Ο ελληνικός πολιτισμός και μέγας είναι και δυνατός. Τα άνθη στο κήπο μεταξύ τους, δεν έχουν διαφορές, οι πολιτισμοί στο κόσμο συνυπάρχουν και αλληλοσυμπληρώνονται. Η άρνηση να δεχθεί κάποιος το δικαίωμα ύπαρξης και καλλιέργειας άλλων πολιτισμών, χαρακτηρίζεται ήπια, πολύ ήπια βάρβαρος και σωβινιστής. Στο κάτω κάτω (ο πολιτισμός) ούτε πατρίδες παίρνει ούτε άλλους πολιτισμούς καταστρέφει." Ο ελληνικός πολιτισμός δεν είναι αυθύπαρκτος και αυτόνομος" -γράφει ο Κορδάτος- χωρίς να βλαφθεί δέχθηκε πολλές ξένες επιρροές. Και ο Μακεδόνας Αλέξανδρος ο Μέγας σε μια εποχή όπου σχεδόν ο μόνος τρόπος επικράτησης ήταν η βαρβαρότητα, σεβάστηκε τους πολιτισμούς των κατακτημένων και στο γάμο του με την Ρωξάνη έκανε αυτό περίπου που κάνουνε και μεις στους γάμους μας κατά την συνήθεια των Βακτριανών με το σπαθί του στα δύο έκοψε το ψωμί και το μοιράστηκε με την Ρωξάνη.

Ο πολιτισμός έχει σκοπό την εσωτερική των ανθρώπων καλλιέργεια, γράφω πιο πάνω. Ο μέγας πολιτισμός πρέπει να έχει και μεγάλους εκφραστές, έτσι μόνο εκφράζεται ο πολιτισμός με πολιτισμένους εκφραστές και πολίτες. Και ο πολιτισμένος πολίτης σέβεται το δικαίωμα της ελεύθερης έκφρασης, το δικαίωμα του λόγου στον άλλον διαφορετικών αρχών αντιλήψεων, διαφορετικής πολιτισμικής παιδείας και πνευματικής κληρονομιάς. Σε αντίθετη περίπτωση, ο πολιτισμός είναι ένας ξεπεσμένος άρχοντας χωρίς δυνατότητες, χρυσοδεμένο βιβλίο χωρίς περιεχόμενο, στοιχειωμένος πύργος, όπου οι ένοικοι ζώντας πίσω από τις αράχνες του παρελθόντος

επιδείχνουν τις περγαμηνές των προγόνων τους.

Όταν δεν δέχεσαι το πολιτισμό κάποιας φυλής η οποία στην ιστορία της έχει δημιουργήσει ιδιαίτερότητες και δικό της προφίλ όπου απεικονίζεται η πολιτισμική της πορεία και φυλετική της ταυτότητα, δίνεις την εικόνα πως επιθυμείς να καταστρέψεις αυτή την ταυτότητα αυτές τις ιδιαιτερότητες και ιστορία, αυτόματος σε κατατάσσει στην κατηγορία των ανθρώπων εκείνων που είχαν πιστέψει στην θεωρία του Γερμανού φιλοσόφου Νίτσε που μιλούσε για την καθαρότητα της φυλής για "άρια" και για το μεγαλείο του γερμανικού έθνους. "Είθε να βρεθεί ο άνθρωπος που θα καθαρίσει το λαό από τα μιάσματα -έλεγε- μετά την χώρα, ύστερα το έθνος, την Ευρώπη και έπειτα όλον τον κόσμο". Και στο πρόσωπο του Αδόλφου Χίτλερ βρέθηκε ο θεόπεμπτος και στο όνομα του Γ' Ράιχ σκορπώντας το ολέθρο, ματοκύλησε το κόσμο μαζί με εκατομμύρια αθώους και το λαό του οδήγησε στην καταστροφή.

Η Ελλάδα σ' όλη την διάρκεια της ιστορίας της το τελευταίο αιώνα, είχε μια τέτοια προδιάθεση να διαπαιδαγωγεί ανθρώπους σαν το Χίτλερ. Επιρεασμένη από την δόξα του αρχαίου πολιτισμού, από τη γλυκειά ζάλη που προκαλεί η μέθη του μεγαλείου, ζώντας με θρύλους, μύθους και φαντάσματα, ξέχασε την δημοκρατία στο λίκνο του Περικλή όπου και έπαθε ναυισμό και όπου σήμερα γεννά κάποιους λιλιπούτιους δικτατορικούς, που τρέφουν τον μιλιταρισμό για να γεννήσει με τη σειρά του τους Πάγκαλους, τους Κονδύληδες, τους Μεταξάδες και τους Παπαδόπουλους και αυτοί αναπαράγουν υπερεθνικιστές όπου αμαυρώνουν και καταστρέφουν το πολιτισμό, τη δημοκρατία και το μεγαλείο. Ένας φαυλος κύκλος που μας αναγκάζει να περιστρεφόμεσθε γύρω από το άξονά μας χωρίς να το κατορθώνουμε να μπούμε στην τροχιά της Ευρώπης και χωρίς σύγχρονα όργανα, με παλιές μέθοδες με αφοσίωση στο παρελθόν και η αλαζωνία του αυτάρεσκου που μας χαρακτηρίζει

μπορεί να γίνουν η φυγόκεντρη δύναμη που θα μας πετάξει μακριά στο άπειρο. Βέβαια είναι πολλοί οι φανφαρόνοι που για να δείξουν την ευρυμάθειά τους και την μεγαλοσύνη, θυμούνται αυτά που είπε ο Βολταίρος για αυτούς που μαζί τους διαφωνούσε στην πραγματικότητα όμως η φασίζουσα νοοτροπία, η μεσαιωνική τους, θεώρηση των πραγμάτων και η προσφιλή τους πρακτική, τους ανάγκάζει να αρνούνται το δικαίωμα του λόγου σε όσους δεν συμφωνούν μαζί τους, αποδειχνοντας την δημοκρατική και αλτρουϊστική τους πνευσία. Το να δηλώνουμε πως έχουμε δημοκρατία και οι ίδιοι τους είναι δημοκράτες, σήμερα δεν είναι στοιχία που πείθουν, σ' αυτή την περίπτωση τουλάχιστο δεν είσαι αυτό που δηλώνεις.

Δημοκρατία σημαίνει πως όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό, τα πλεονεκτήματά της τα απολαμβάνει ο λαός και τα άτομα κρίνονται σαν μονάδες ή σαν ομάδες από την κοινωνική τους συμπεριφορά. Όταν όμως επικαλείσαι φανταστικούς κινδύνους, απλά βρίσκεις αφορμή (όπως οι απριλιανοί) να πνίξεις κάθε αντίθετη φωνή για να περιορίσεις την ελευθερία των διαφωνούντων για να υπάρξουν "εκλεκτοί" πολίτες και "μέτοικοι". Αυτό είναι απολυταρχία και μη θέλετε να μας μπερδεύετε. Ευλογα γεννιούνται τα ερωτήματα. Με αυτή την ισοπεδωτική πολιτική σε βάρος άλλων πολιτισμών και ηθικών αξιών σε βάρος άλλων φυλών και ιερών αρχών τους, πως θα σταθούμε στην Ευρώπη, δίπλα στην Γαλία, Γερμανία, Αγγλία, Βέλγιο, Ελλβετία και άλλων χωρών; Στην Ιταλία για παράδειγμα, στη περιοχή του Τυρόλο όπου οι ντόπιοι μιλούν μιά τοπική διάλεκτο, δεν διορίζονται (σ' αυτή την περιοχή) δημόσιοι υπάλληλοι όσοι δεν γνωρίζουν αυτή τη διάλεκτο. Αντίθετα στην Ελλάδα όπου μιλούν τη μακεδονική γλώσσα, σύμφωνα με τις υποδείξεις της Υπηρεσίας Εθνικής Ασφάλειας (ΥΠΕΑ) του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης οι υπάλληλοι που θα προσλαμβάνονται στο δημόσιο δεν πρέπει να γνωρίζουν την μακεδονική γλώσσα. Στην Γερμανία οι δημοκρατίες της μιλούν τις διαλέκτους τους και βοηθούνται στην καλλιέργεια της τοπικής κουλτούρας. Στο Βέλγιο υπέρχουν δύο επίσημες γλώσσες. Στην Ελβετία χρησιμοποιούν τρεις επίσημες γλώσσες και τα 24

καντόνια έχουν τηδική τους φυσιογνωμία και διάλεκτο. Κοντά σ' αυτές τις χώρες υπάρχουν όλες οι άλλες ευρωπαϊκές.

Η Ελλάδα τι φοβάται και δεν αφήνει τις φυλετικές ομάδες να λειτουργούν και να εκφράζονται ελεύθερα και απρόσκοπτα να καλλιεργούν το το πολιτισμό τους, μη γίνει χώρα ευρωπαϊκή;

Δεν θα ασχοληθώ με το από που ήρθαμε και τι είμαστε και κανείς κατά την γνώμη μου μπορεί χωρίς το κίνδυνο να προκαλέσει αντίθετη γνώμη (περίπτωση Φαλλμεράιερ) να πει πως κατάγεται από τους αρχαίους εκείνους ή τους άλλους, άλλωστε οι άνθρωποι κρίνονται από τις συμπεριφορές τους και όχι από τους ενδόξους γεννήτορες του. Από τα μέρη μας στο διάβα των αιώνων πέρασανε λαοί και λαοί, οι επιμιξίες ήταν αναπόφευκτες που γέννησαν καινούριους λαούς με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και πολιτισμούς. Ετσι πιστεύω και ο λαός μας πριν από πολλούς αιώνες από επίμειξία του ντόπιου λαού και επιδρομέων ενδεχομένως, γεννήθηκε στη περιοχή της Μακεδονίας και αναντίρρητα δικαιούται το όνομα της πατρίδας του. Εδώ στη Μακεδονία, στη περιοχή που υπάρχουμε, γεννήθηκε μιά νέα φυλή με δική της χαρακτηριστικά, με δική της προσωπικότητα, με δικό της πολιτισμό με δικές της ιδιαίτερες παραδόσεις, ιστορία και γλώσσα, και όλες αυτές οι ανθρώπινες και πολύτιμες αξίες, είναι ο θησαυρός της, η πνευματική κληρονομιά και έχει το δικαίωμα να τη αναπτύξει και να τη διαφυλάξει ακέραια και αναλλοίωτη και κανένας άνθρωπος πολιτισμένος δεν έχει το δικαίωμα να της τη στερήσει. Η άποψη πως οι ντόπιοι Μακεδόνες δεν έχουν γράμματα και λογοτεχνία, τουλάχιστο, είναι φαιδρή. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως ο Κύλλος και ο Μεθόδιος που διέδωσαν σε όλους τους σλάβους τα γράμματα και το μακεδονικό πολιτισμό ήταν Μακεδόνες και πως στη Αθήνα το 1861 ο Παρλίτσεφ με τον "Αρματωλό" του πήρε το πρώτο βραβείο ποιήσης και ο Μισίρκωφ από τη πρωτεύουσα του Μ.Αλεξάνδρου, έχει γράψει πολλά και αξιόλογα έργα. Αλλά δεν θεωρώ σκόπιμο να παραθέσω αποδείξεις για να πείσω πως η άνοιξη και λουλούδια έχει και αηδόνια και η δική μας είναι γεμάτη από δαύτα. Ποιός μπορεί με τη πλατιά έννοια του όρου ν' αρνηθεί

πως σ' ένα ευρύ χώρο υπάρχει κάποιος πολιτισμός. Αλλά επίσης ποιός μπορεί, να μη δεχτεί στο ίδιο αυτό πλατύ χώρο όταν υπάρχουν άλλες φυλές πως δεν έχουν το δικό τους το ιδιαίτερο πολιτισμό; που γεννήθηκε από τη καθημερινή τους ζωή απότο τρόπο ζωής του, από τις ανάγκες και τις ανησυχίες τους, που εμπεριέχει τα ήθη έθιμα, τα τραγούδια, τους χωρούς, τους πόνους, τους καημούς και είναι οι παραδόσεις οι ιδιαίτερες που μεταφέρονται από γενεά σε γενεά σαν τη σκυτάλη των δρομέων. Είναι η ιστορία που μεταδίδεται από στόμα σε στόμα, η πηγή που μαθαίνει κανείς για τις ρίζες του, οι συνδετικοί ιστοί που κρατάνε τους ανθρώπους της αυτής φυλετικής ομάδας στην ίδια πορεία. Και που παρατηρείται το αξιοθαύμαστο μέσα από το πέρασμα των αιώνων, περνώντας από σκλαβιές, από πολέμους και λοιμούς, από διώξεις και καταπιέσεις, σαν τη σκιά του ακολουθούν τον άνθρωπο και να εξακολουθούν να υπάρχουν αναπόσπαστα δεμένες μαζί του, να συνυπάρχουν και να συμπορεύονται στη ζωή. Σεβόμενο το πανέμορφο αυτό ανθόκηπο από καθολικού κύρους ηθικές αξίες το πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών τη πνευματική κληρονομιά της Αρβανίτικης φυλής αλλά και την ίδια τη φυλή, με την 2413/90 απόφασή του ενέκρινε το καταστατικό για την ίδρυση και λειτουργία του ΚΕΝΤΡΟΥ ΑΡΒΑΝΙΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ του οποίου οι σκοποί είναι οι ακόλουθοι: Διάδοση, καταγραφή και καλλιέργεια στοιχείων του Αρβανίτικού Πολιτισμού και η εισφορά του στον παγκόσμιο πολιτισμό, Αρβανίτικη γλώσσα, μουσική, τραγούδια, χοροί κ.λ.π..

Με τη συγκεκριμένη απόφαση το πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών πολύ σωστά έπραξε, ενήργησε όπως ενεργούν σε κάθε πολιτισμένη χώρα που σέβεται την ιστορία της, τους πολίτες της και δεν θέλει να αποκόπει από τη πορεία άλλων προηγμένων χωρών.

Ιδια λογικά και δίκαια όμως δεν αντιμετωπίσανε αίτηση για ίδρυση Λέσχης Μακεδονικού Πολιτισμού, το Πρωτοδικείο Φλώρινας και το Εφετείο Θεσ/νίκης. Η απορριπτική τους απόφαση άδικη και πρέπει να προσθέσω πως εδώ δεν κρίνεται μόνο η συγκεκριμένη αίτηση, αλλά η δημοκρατία και η ευαισθησία που έχουμε για την ελευθερία του ατόμου και τη

ελεύθερη έκφρασή του όπου γίνεται και ο καθρέυτης μιας σύγχρονης χώρας. Η αιτιολόγηση της πως το χώρο της Μακεδονίας ένας και μόνος πολιτισμός υπάρχει, ο ελληνικός, είναι αβάσιμη και άκρως σωβινιστική. Ο "Νούς" θα ήτο εκείνος, όστις θα εκυβέρνητο το "θυμό" και την "επιθυμία" -έλεγε-ο Μεγάλος Πλάτωνας. Αν δεν υπήρχε κυρίως ο σκοπός παραμερίζοντας το "Νου", η επιθυμία να μας στείλει σαν λαό πίσω από τη ομίχλη του παρελθόντος στη λησμονιά και στη ανυπαρξία, δεν θα προβάλλετο ο αστήρικτος ισχυρισμός, πως στη ελληνική επικράτεια ο ελληνικός και μόνο πολιτισμός υπάρχει. Ωστόσο όμως λειτουργεί ο Αρβανίτικος πολιτισμός, ο Βλάχικος, αλλά μήπως οι Τσιγγάνοι δεν έχουν ιδιαίτερα το δικό τους πολιτισμό; Τα ήθη και έθιμα των τσιγγάνων είναι ελληνικά; Η τα ελληνικά είναι τσιγγάνικα; Οι ντόπιοι Μακεδόνες δεν έχουν διαφορετική γλώσσα; Αλλά ήθη και έθιμα, παραδόσεις, μουσική, τραγούδια χορούς; Δεν αποτελούν μία πολιτισμική ιδιαιτερότητα μέσα στο ελλαδικό χώρο; Η αιτιολόγηση της απορριπτικής απόφασης για ίδρυση Λέσχης Μακεδονικού Πολιτισμού είναι ιστορία για αγρίους ο στρουθοκαμηλισμός δεν σώζει κανένα. Η ΥΠΕΑ πιά ωμή με τη 6502/7-50478 εισήγηση της χωρίς περιστροφές, προτείνει τρόπους εξελληνισμού του ντόπιου Μακεδονικού λαού.

Ακόμα παρατηρείται, κάποιες υπηρεσίες και άτομα υστερικά τότε με απροκάληπτο κυνισμό, τότε με παιδαριώδεις δικαιολογίες ογδόντα χρόνια τώρα χαρίζο-ντάς μας, τότε στους Βούλγαρους, τότε στους Σέρβους, προσπαθούν να μας αφομοιώσουν, που βέβαια δεν είναι και τόσο πολιτισμένο. Αλήθεια ποιός θεός είναι αυτός που σας ώρισε να μας διευθύνεται σε ποιά γλώσσα θα μιλάμε και ποιό πολιτισμό θα καλλιεργήσουμε; Πόσο μεγάλος είναι ο πολιτισμός σας που χωρίς επιφυλάξεις σας υπαγορεύει πως πρέπει να χάσουμε τη διαφορετικότητα μας ενώ εσείς μπορείτε να τη διατηρήσετε;

Σήμερα όμως που τα βλέμματα όλου του πολιτισμένου κόσμου είναι στραμένα προς τα δω, σταματήστε επί τέλους το μακάβριο έργο σας, γιατί γινόμαστε ρεζίλι. Εμείς έχοντας την εικόνα των πραγμάτων και προσγειωμένοι

στα σημερινά δεδομένα καθώς είμαστε, θέλουμε στο χώρο που ζούμε να είμαστε απαλλαγμένοι από κάθε καταπίεση και με τις άλλες φυλές να καλλιεργήσουμε το μέλλον μας. Δεν είμαστε εχθροί κανενός, αν δεν ήταν έτσι, τότε σε τι θα διαφέραμε από σας; Για ποιά ιδανικά και για ποιό πολιτισμό θα μιλούσαμε; Τη δυστυχία και τις σκλαβιές τις έχει γνωρίσει ο λαός μας και τώρα που όλοι οι λαοί συνεργάζονται για την ευημερία τους, εμείς θέλουμε δίπλα στους φίλους μας ειρηνικά, με αξιοπρέπεια να ζούμε. Η αίτηση για ίδρυση Λέσχης Μακεδονικού Πολιτισμού τώρα, βρίσκεται στον Αρειο Πάγο, αν και κει έχει την ίδια τύχη, τότε θα πάρει τον δρόμο προς ευρωπαϊκά δικαστήρια και τότε τα επιχειρήματα για απόρριψη πρέπει να είναι σοβαρά.

Με νόμους και αποφάσεις δεν επιτρέπεται οι πολιτικοί μας πρόσφυγες να επαναπατριθούν. Δεν έχουμε τίτλους για τα χωράφια μας και σαν τούρκικες εξαγοράζουμε τις περιουσίες μας. Αρνείσθε να καλλιεργήσουμε τη κουλτούρα μας γιατί θεωρείται για τους αγώνες μας, για την ιστορία μας τεκμήριο και ιερό κειμήλιο. Γιατί γίνεται η ελπίδα μας, το αποκούμπι παρηγοριάς και απανέμι σε δύσκολους καιρούς. Γι' αυτό θέλετε να μην υπάρχουν αυτά τα στηρίγματα που μας κρατάνε στην πορεία της διαφορετικότητας και κάποιους αυτό ενοχλεί, ίσως επειδή σε βάρος του λαού μας έχουν διαπράξει πολλές αδικίες, νιώθουν να τους βαραίνουν κάποιες ενοχές αλλά και ανησυχίες και ενεργούν επικίνδυνα για τη αξιοπρέπεια της χώρας.

Σήμερα όλους εσας σας καλά-με μαζί να ομορφαινουμε τη ζωή μας, μόνο στοιχείο που δένει αισιόδοξες προοπτικές. Περιορίστε τους μύθους, θρύλους και μεγαλεία στις διαστάσεις που να μη γίνονται εμπόδιο στη καλλιέργεια φιλίας με αυτούς που σας σέβονται. Η βίαιη αφομοίωση σήμερα είναι βαρβαρότητα και κανένα δεν κολακεύει. Κάντε το πολιτισμό της αρχαιότητας έκφραση και συμπεριφορά ανάλογη του μεγαλείου του και δεχθείται τη συνεργασία όλων των φυλών που ζούνε στη χώρα και σεβασθείτε τις αρχές τους.

Δημήτρης Παπαδημητρίου

συνέχεια από σελ. 11

Σκέψεις και Απορίες

Τόση Ιστορία και να μην αποκτήσουμε ούτε έναν συγγενή, να ανταλάσουμε καμιά επίσκεψη στις γιορτές. Μα μιάσματα είμαστε τέλος πάντων και δεν συμπεθερέψαμε με κανένα γείτονα; Έτσι για να μην εκφυλιστεί η φυλή;

Αν αυτοί οι βόρειοι γείτονές μας θέλαν να λέγονται Μακεδόνες αλλά οι Ανατολικοί, οι Τούρκοι, δήλωναν απόγονοι των Ελλήνων, ποιά θάταν η αντίδρασή μας; Θα τους το αρνιόμασταν ή θα βγαίναμε στους δρόμους χορεύοντας τσιφτετέλι - τον εθνικό μας χορό-και οι ιστορικοί μας θα το υποστήριζαν με πάθος. Επομένως το πρόβλημα δεν είναι ιστορικό ούτε ανθρωπολογικό,είναι πολιτικό-ρατσιστικό, είναι η έλλειψη δημοκρατικής ευαισθησίας και ανθρωπιάς που σε κάνει να τα θες όλα δικά σου (ιστιρία προγόνους) και προπάντων η έλλειψη οραμάτων, κοινωνικών στόχων,προοπτικής. Η αδυναμία μας σαν κοινωνία να ξεπεράσουμε τις κρίσεις μας, η μόνιμη παρακαμή που είναι συστατικό στοιχείο της ελληνικής πραγματικότητας. Τι μας μένει όταν γίνονται συγκρίσεις; Οι πρόγονοι. Αλλά η συνεχής αναφορά στο παρελθόν επιβεβαιώνει τα ανωτέρω.

Τελειώνοντας θα μου συγχωρέσετε ακόμη μία απορία. Κάθε λαός έχει την επανάστασή του,την αναγώνησή του. Όσοι λαοί δεν επαναστάτησαν δεν υπάρχουν, Επομένως επανάσταση και ύπαρξη συνυπάρχουν. Είναι ζήτημα συνειδητοποίησης της ύπαρξής του. Οι Μακεδόνες έχουμε την δική μας επανάσταση, την επανάσταση του Πλιντεν. Μιά επανάσταση που δεν μπόρεσε να αντέξει στην Τουρκική καταστολή (300 χιλ.τουρκικός τακτικός στρατός έπεσε στη Μακεδονία). Αλλά σίγουρα χαμένη επανάσταση δεν υπάρχει, πάντοτε κάτι κερδίζει. Μιά επανάσταση που ενώ συγκλόνησε όλη την Μακεδονία, τα σχολικά μας εγχειρίδια δεν την αναφέρουν καθόλου. Αντίθετα τα γεγονότα που διεδραματίστηκαν στο Νότο τα γνωρίζουμε όλα με λεπτομέρειες.

Συγκρίνατε λοιπόν: Η Μακεδονία είναι ελληνική, η επανάστασή της ξένη. Αυτό φαίνεται και στα τραγούδια μας. Ενώ αναφέρονται στους ήρωες εκείνης της εποχής που πέσανε για την απελευθέρωση της Μακεδονίας, όταν ακούγονται σήμερα χαρακτηρίζονται ανθελληνικά. Ο νοών νοήτω.

Την ημέρα λοιπόν αυτή (του Προφ. Ηλία) μερικοί ρομαντικοί επισκέπτονται το εκκλησάκι του Προφ.Ηλία στο Καϊμακτσαλάν. Την μέρα αυτή μερικοί μη ρομαντικοί (στρατός και αστυνομία) εμποδίζουν την πρόσβαση στην κορυφή του Καϊμακτσαλάν.

Γιατί άραγε; Οι Μακεδόνες δεν έπρεπε να επαναστατήσουν ούτε κατά των Τούρκων; Τι σχέση μπορεί να έχουν οι τότε δυνάμεις καταστολής με τις σημερινές;

Γιοβάντσε Βοϊβόντα

(Ιβάντσε Ορτζάνοβ - Καρασούλσκι)

Ίδια με την ομίχλη των Μογλενών (οι Τούρκοι τα είπανε Καρατζόβα) έπεσε η είδηση για τη συμφορά που αναπάντεχα τους είχε βρεί και καταπλάκωσε τις ψυχές των απλών ανθρώπων και θόλωσε τη σκέψη βυθίζοντας τους στο σκοτάδι της απελπισίας.

Όμοια με το Καρατζοβίτη το βορειά που στο διάβα του αδιάκριτα σάρωσε κάθε ελπίδα και αισιόδοξη σκέψη που μέσα τους είχε ριζώσει και έσβυσε το φως που έδειχνε τη πορεία πάνω στο δρόμο της λευτεριάς και της τιμής. Χίλιοι αναθεματισμοί και κατάρτες για τη μοίρα τους και τους εχθρούς.

Θλιβερή επωδός οι ψίθιροι που έβγαιναν από κλειστά πανιασμένα χείλη.

«Σκοτώθηκαν όλοι», «Σκοτώσανε όλα τα παλληκάρια», «Πάνε και οι είκοσιοκτώ, μαζί και ο ατρόμητος Γιοβάντσε Βοϊβόντα».

Το παλληκάρι από το Καρασούλι (Πολύκαστρο)

Ο Γιοβάντσε με τους 27 γενιοφόρους συντρόφους του, στη περιοχή Γουμένισσας και Αριδαίας, είχαν γίνει ο φόβος και ο τρόμος των Τούρκων. Η γεναιότητά τους είχε φθάσει σε σημείο που οι Τούρκοι τη λέγανε θράσος. Σήμερα όποιος ακούσει για τα κατορθώματά τους, δεν έχει παρά να πεισθεί πως η αφοβία τους και τα τολμήματά τους, ήταν μια αυταπάρνηση, ήταν μπορεί να πει κανείς θράσος.

Στο στενό πέρασμα, λίγο πιά πάνω από τη Λιούμισσα (Σκρα) προς το Οσιανι (Αρχάγγελος), κOURνιασμένοι σαν σταυραετοί πίσω από τους θάμνους και τις πέτρες κατά μήκος του δρόμου, παρατηρούσαν το κάμπο της Αξιούπολης. Και ξάφνου σαν λαγωνικά χαμήλωσαν ακόμα πιά πολύ και έγιναν ένα με τη γη. Πήραν είδηση πως τούρκικος στρατός ανηφόριζε προς το μέρος τους και σαν τα αγρίμια καρφωμένοι στη θέση τους περιμένανε τη λεία τους με υπομονή. Περιμέναν ωστόσο ο εχθρός ήρθε στο δικό τους ύψος. Και ξαφνικά ακούστηκε μια βροντερή φωνή λες και ήρθε από παντού: «Στόϊ» (αλτ) όπου τα απέναντι βουνά την επαναλαμβάνανε

πολλές φορές και έγινε τρομακτική που τους έκανε ν' ανατριχιάσουν και τους πάγωσε το αίμα στις φλέβες τους. Αμέσως ακούστηκε η ίδια φωνή.

Τισλέμ ολάν (παραδοθείτε). Τισλίμ μπρε ασκερλέρ! Αφήστε τα όπλα σας και γυρίστε πίσω.

Η διλοχία (τόσοι ήταν οι Τούρκοι) συμορφώθηκε με τις προτάγες εκείνου που σαν γεράκι έστεκε πάνω στη πέτρα και έβγαζε τόσο άγρια φωνή. «Και πείτε του διοικητή σας, αλλά και σε όλους τους Τούρκους, πως οι Μακεδόνες δεν πολέμανε για να σκοτώνουν απλούς στρατιώτες, αλλά για τη λευτεριά τους, για τη λευτεριά της πατρίδας τους».

Αφήσανε την διλοχία των Τούρκων να φύγει και αφού φόρτωσαν τον οπλισμό στα ζώα που επιμελώς πίσω από το ύψωμα είχαν κρύψει, ανηφόρισαν για τα λημέρια τους. Οι Τούρκοι το γεγονός αυτό το πήραν σαν αποκορύφωμα του θράσους και μεγάλη προσβολή για το τούρκικο στρατό και με κάθε θυσία πήραν την απόφαση να εξοντώσουν το Γιοβάντσε Βοϊβόντα και τους συντρόφους του. Ετσι όταν μια μέρα τη νυχτερινή επιδρομή που είχαν εξαπολύσει σε τουρκικά κονάκια για εφόδια, ξεκουράζονταν λίγο πιά πάνω από την Αξιούπολη, αντελήφθηκαν νάρχεται από κάτω μεγάλη τουρκική στρατιωτική δύναμη για να τους κυνηγήσει. Αναγκάστηκαν να περάσουν το Πάικο και κατηφορίζοντας, πέρασαν από τον κάμπο των Μογλενών με προορισμό το ορεινό χωριό Σμπόρτσκο (Πευκοτό) που βρίσκεται στο βουνό Τζένα, και πρωτού πάρουν τον ανήφορο για το χωριό, απλοί χωρικοί τους πληροφορήσανε πως το χωριό ήταν γεμάτο με Τούρκους και τους είχαν στήσει ενέδρα. Για τη περίπτωση στη περιοχή των Μογλενών τραγουδιέται το τραγούδι: «Νίμι όντι Γιόβαντσε ο τόβο σέλο Σμπόρτσκο. Τάμ τα τσέκα Γιόβαντσε τούρτσκα πουσσία . . .». Μετά από αυτό, γυρίσανε πίσω και κατεθυνθήκανε πάλι προς το Πάικο, στο χωριό Λέσκοβο (Τρία Ελατα). Εκεί σ' ένα ξέφωτο σταματήσανε. Η νύχτα είχε προχωρήσει και όπως ήταν κατά-

κοποι και καθώς πιστεύανε πως δεν υπάρχει άμεσος κίνδυνος, πέσανε να κοιμηθούνε.

Η νύχτα πέρασε χωρίς να συμβεί κάτι το ύποπτο. Και στο πρώτο φως της μέρας με απελπισία παρατήρησαν γύρω τους από παντού οι Τούρκοι είχαν κλείσει και τους προστάζουν να παραδοθούν. Αμέσως άρχισε το τουφεκίδι.

Η μέρα προχωρούσε και η μάχη κρατούσε πάντα στην ίδια ένταση, τα παλληκάρια του Γιοβάντσε πολεμούσαν με αυτοθυσία, είδαν πως βρίσκονται σε απελπιστική θέση και να διαφύγουν ήταν αδύνατο, αποφάσισαν να πουλήσουν ακριβά το τομάρι τους, προσπαθούσαν να κάνουν όσο είναι δυνατόν πιά μεγάλη ζημιά στο εχθρό. Μέσα στο πανδαιμόνιο που επικρατούσε, βροντερή η φωνή του Γιοβάντσε ξεχώριζε:

«Ζντράβο ντράζζεϊτε, μόμτσι, πράβο φαρλάϊτε». (καλά κρατάτε παλληκάρια σκοπεύετε καλά).

Από τη μεριά των Τούρκων όσο η μάχη κρατούσε, πλήθαιναν τα κουφάρια και από την άλλη μεριά όσο πήγαινε και αραιώνανε οι τουφεκίες, γιατί λιγοστεύανε οι μαχητές και σώνονταο οι σφαίρες. Και ξαφνικά από τη μεριά των Τούρκων ακούστηκε μια φωνή να τους προστάζει και να λέει:

«Εε, Γιόβαντσε δεν έχεις καμμία ελπίδα, παραδόσου»

Απαντά ο Γιόβαντσε:

«Σε ποιόνα μπρε να παραδοθώ; δεν βλέπω κανένα γεναίο;»

Τότε πρόβαλλε πίσω απο τη οξυά ο αξιωματικός που είχε και το γενικό πρόσταγμα των Τούρκων. Αμέσως έφυγε από το όπλο του Γιόβαντσε, μιά σφαίρα και βρήκε το στήθος του Τούρκου αξιωματικού και νεκρός έπεσε αμέσως. Τότε λυσιιάξαν οι Τούρκοι και επιτέθηκαν με σφοδρότητα, οι λιγοστοί γεναίοι που μείνανε γύρω από το Γιόβαντσε, αντιστάθηκαν με επιτυχία. Αλίμονο όμως, κάποια στιγμή ο Γιόβαντσε έμεινε μόνος. Όλοι γύρω του ήταν νεκροί και σφαίρες δεν του είχαν απομείνει, κοίταξε τη τεράστια ανοιχτή του παλάμη που μέσα της γιάλιζε ένα κίτρινοπραματάκι, το έσφιξε στη χερούκλα του, έκλεισε τα μάτια του και κει έμεινε για λίγο.

Μετά με αργές κινήσεις με τη μοναδική του σφαίρα γέμισε το μάλιγχερ, το πιο πιστό του φίλο που τόσες φορές τον προστέτεψε από το εχθρό. Μια τελευταία τουφεκιά ακούστηκε και μετά τίποτε. Ο γεναίος αρχηγός ανάμεσα στα παλληκάρια του πεσμένος νεκρός και αυτός. Μαζί στον αγώνα και αγαπημένοι, μαζί και στο θάνατο τώρα, θυσία στη σκλαβωμένη πατρίδα. Μετά μελαγχολική σιγή που έφερνε ανατριχίλα και βρήκε ευκαιρία το απαλό αεράκι που χαϊδεύε τα μαλλιά των νεκρών περνώντας ανάμεσα από τα κλαδιά των δένδρων, σφίριζε ελαφριά που πιο πολύ έμοιαζε με μακρινό πονεμένο κλάμα μανάδων και έκανε και τους Τούρκους ακόμα για πολλή ώρα να μείνουν στις θέσεις τους καρφωμένοι. Μετά από πολλές ώρες στο κατήφορο προς το κάμφο, κάποιος αλαφιασμένα έτρεχε σαν κυνηγημένο ελάφι. Μετά από καιρό ο ίδιος βρέθηκε να είναι παραγίος στο Πίνους Μλαντένωβ, στο χωριό Τσαρνέσοβο (Γαρέφι). Και έτσι έγινε γνωστό πως ήταν ο 28ος από τους συντρόφους του Γιοβάντσε, ο Γκιόργκε Σμρέκατα από τό Ποζάρτσκο (Λουτράκι). Το όνομα Σμρέκατα το πήρε, γιατί την τελευταία στιγμή της μάχης, όταν οι σύντροφοί του είχαν σκοτωθεί, αυτός κρύφτηκε σε μιά πυκνή σμρέκα (κέδρο) και αυτός με κάθε λεπτομέρεια περιέγραψε τη μάχη.

Για να πέσει το ηθικό των κατοίκων, ο Καϊμακάμης του Γευγε-

λί, έδωσε εντολή το νεκρό Γιοβάντσε να τον μεταφέρουν στη πλατεία του Γευγελί και κει να 'ρθει ο κόσμος να δει πως είναι νεκρός.

Ο κόσμος όμως μόλις έμαθε το θλιβερό νέο, έσπευσε στη πλατεία για να ζητωκραυγάσει και να προσκυνήσει τον νεκρό και να διαπιστώσει πως ο αετός του που το είπε "Ντιλμπέρ Ιβάντσε" (όμορφος Ιβάντσε) και πετούσε από κορυφή σε κορυφή των βουνών Πάϊκο και Κόζοβ, δεν θα ξαναπετάξει. Πως τα μάλιγχερ -όπως λέει το τραγούδι- που ακουγότουσαν σαν τραγούδι κοριτσιών, δεν θα ακουστούν πιά.

-Σαν τις μάχες στα χωριά Ράμα, Ισβορ, των κορυφών του Κόζοβ, του Πάϊκο, "Γκόλα Τσούκα", τη πιο μεγάλη και αιματηρή μάχη στη "Γκαντάτζ Πλάνινα", όπου ο Γιοβάντσε υποστηριζόμενος από τη Τσέτα του Αποστόλοβ Βοϊβόντα και όπου επί 16 ώρες αγώνα σώμα με σώμα με χίλιους και πλέον Τούρκους σκοτώνονταν 180, έδωσε τη πιο σκληρή μάχη στη περιοχή, όπου όλες είχαν τη δική του υπογραφή και παρόμοιες δεν θα ξαναγίνουν πιά.

Τώρα νεκρός εκεί μπροστά τους, μαζί με τα όνειρα και τις ελπίδες τους για τη λευτεριά και ανθρώπινη ζωή, τους κάνει να γεμίζουν τα μάτια δάκρυα και τη σκέψη απελπισία.

Το τραγούδι που ακούγεται στους γάμους και τα πανηγύρια είναι για τη μάχη του Γκαντάτζ Πλάνινα.

Μαλιγχερί πούκαγια λέλε (δισ)
να Γκαντάτζου πλάνινα.

Το Γιοβάντσε λέλε
να τσοσνκάγκα σέντισσε (δισ)
ζαποβέτσι ντάβασσε

Γιούρουσο βράκιατ κομίτι λέλε
να ια οσλομπόντιμε (δισ)

Μάϊκα Μακεντόνια.

Το τραγούδι είναι πολύ μεγάλο και κάποιος παππούς από τη Γουμένισσα, τραγουδώντας, μου είπε το παρακάτω:

Τό'ι Ιοβάντσο βόϊβοντα, να Γκαντάτζ να πλάνινα

Να τσοσνκάγκα σέντισσε ι κουμάντα ντάβασσε.

Μαλιγχερί πούκαγια, να Γκαντάτζ να πλάνινα

μαλιγχερι πούκαγια, κουρσοσύμιτε φάρτσσεα

Κουρσοσύμιτε φάρτσσεα, μπούκιτε σε ντρόμπεα

μπούκιτε σε ντρόμπεα, άσχερι σι πάγκαα

Άσχερι σι πάγκαα ι νάζατ σε βράκεία

ι νάζατ σε βράκεία βο Γχομέντζζα σε σμπέρεα

Βο Γχομέντζζα σε σμπέρεα, ταμ σε πρεμπροούβεα

ταμ σε πρεμπροούβεα, πολουβίνατα ουστάναα

Να Γκαντάτζ να πλάνινα μαλιγχερί πούκαία

μαλιγχερί πούκαία κάκο μόμι πέεϊα

κάκο μόμι πέεϊα βο Γχομέντζζα σε σλούσεϊα

.....

Δημήτρης Παπαδημητρίου

Καλοκαιρινά Πανηγύρια

Δεν μπορούμε να μην ξεκινήσουμε από το πανηγύρι της Μελίτης-Βοστάρανι που πραγματοποιήθηκε στις 19 και 20 Ιουλίου. Είναι μία από τις εκδηλώσεις που κάθε χρόνο την διακρίνει η μεγάλη προσέλευση του κόσμου όχι μόνο από τα χωριά του νομού αλλά και από άλλες περιοχές της Μακεδονίας. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των διοργανωτών πάνω από 5.000 άτομα επισκέφθηκαν το χωριό τις ημέρες των εκδηλώσεων. Το πανηγύρι αυτό το περιμένουν πώς και πώς οι Μακεδόνες για να χορέψουν και να τραγουδήσουν. (Φέτος δεν τόλμησαν κάποιοι να το σταματήσουν...). Αλήθεια τότε θα δούμε τα χορευτικά συγκροτήματα να χορεύουν τους μακεδονικούς χορούς με την συνοδεία τραγουδιών; Ο κόσμος το θέλει και δεν απόμένει στους διοργανωτές να σπάσουν αυτό το ταμπού. Άλλωστε η διατήρηση της παράδοσης στην αυθεντική της μορφή αυτό απαιτεί. Οι σκοποί των χορών είναι γνωστό ότι έχουν και λόγια, αλλά αν κάποιοι προσπαθούν να μας πείσουν ότι είμαστε μουγγόι. Ας ελπίσουμε ότι του χρόνου θα γίνει αυτό μίας και ο κόσμος φαίνεται ότι έχει αρχίσει και ξεπερνάει τους φόβους και τις αναστολές του παρελθόντος.

Στις 26 και 27 Ιουλίου είχαμε το πανηγύρι στο χωριό Ανώ Υδρούσα-Γκόρνο Κότορι. Χαρακτηριστικό της εκδήλωσης ήταν ότι όσο παρευρίσκονταν οι "επίσημοι" η ορχήστρα έπαιζε μόνο μουσική χωρίς τραγούδι. Όταν εκείνοι απόχώρησαν ο κόσμος άρχισε πλέον να ζητάει από την ορχήστρα όχι μόνο χορό αλλά και τραγούδι. Έτσι το γλέντι συνεχίστηκε μέχρι το πρωί. Είναι βλέπεται ο φόβος που ακόμη διακατέχει πολλούς Μακεδόνες να εκδηλωθούν όπως πραγματικά θέλουν.

Στην συνέχεια είχαμε το πανηγύρι του Αγίου Παντελεήμονα-Πάτελε στις 26 και 27 του ίδιου μήνα. Φέτος η συμμετοχή δεν ήταν η αναμενόμενη. Δεν υπήρχε και ο απαραίτητος ενθουσιασμός ίσως από πλευράς των διοργανωτών. Εδώ που τα λέμε το πανηγύρι να σκεφτούν οι άνθρωποι ή τα κτήματα που παράνομα δεν τους αποδίδονται με την ανοχή της Πολιτείας; Πως να διασκεδάσεις όταν αισθάνεσαι την αδικία να σε πνίγει; Παρ'όλα αυτά στο δημοτικό κατάστημα στο οποίο έπαιζε ορχήστρα από την περιοχή της Εδεσσας-Βόντεσκο ο χορός και το τραγούδι από τους συμμετέχοντες κράτησαν μέχρι τις πρωινές ώρες. Χαρακτηριστικό είναι ότι όσοι χόρευαν τραγουδούσαν κιάλας μίας και η ορχήστρα δεν τραγουδούσε στα μακεδονικά. Ποιός ξέρει ίσως να δέχτηκε "άνωθεν" εντολές.

Στις 6 και 7 Αυγούστου είχαμε το πανηγύρι στον Ατραπό-Κρπέσινα. Είναι γνωστό ότι και στο χωριό αυτό διοργα-

της Φλώρινας

νώνεται με επιτυχία το πανηγύρι. Οι διοργανωτές γνωρίζοντας την συνταγή προσκάλεσαν ορχήστρα η οποία τραγουδάει μακεδονικά τραγούδια (όταν της το επιτρέπουν...), με αποτέλεσμα ο ενθουσιασμός αλλά και η συμμετοχή του κόσμου να είναι μεγάλη. Στο πανηγύρι αυτό καθώς και στα άλλα υπήρξε μεγάλη συμμετοχή από Μακεδόνες που ζούν σε χώρες του εξωτερικού, και επισκέφθηκαν το καλοκαίρι τον τόπο τους. Εδώ φαίνεται δεν είχαμε "άνωθεν" εντολές προς την ορχήστρα. Στις 14 και 15 Αυγούστου είχαμε πανηγύρια σε πολλά χωριά της περιοχής, θα αναφερθούμε όμως σε δύο χαρακτηριστικές περιπτώσεις. Στα πανηγύρια των χωριών Κάτω Υδρούσας-Ντόλνο Κότορι και Πολυπόταμου-Νέρεντ. Οι εκδηλώσεις στο Κότορι κράτησαν τρεις ημέρες. Την πρώτη ημέρα και ενώ η ορχήστρα έπαιζε και τραγουδούσε μακεδονικά τραγούδια κάποιοι "άγνωστοι" σαμπόταραν τις γραμμές ηλεκτροδότησης με αποτέλεσμα να διακοπεί η παροχή ρεύματος και να χαλάσει το κέφι. Τους ενοχλούσε φαίνεται ότι μαζί με την ορχήστρα τραγουδούσε και ο κόσμος. Το αποτέλεσμα ήταν την επόμενη ημέρα ενώ το πρόγραμμα προέβλεπε ρεμπέτικη κομπανία οι διοργανωτές να επαναλάβουν το πρόγραμμα της προηγούμενης ημέρας με ακόμη μεγαλύτερη συμμετοχή από πλευράς κόσμου, που έμαθε στο μεταξύ το γεγονός, και περισσότερο ενθουσιασμό. Καίρι είναι να καταλάβουν τα φαντάσματα του παρελθόντος ότι με τέτοιες ενέργειες εκτείθονται τόσο οι ίδιοι όσο και εκείνοι που τους καθοδηγούν. Απόδειξη αυτού του ισχυρισμού αποτελούν τα γενότα που συνέβησαν στο γειτονικό χωριό Πολυπόταμος-Νέρεντ τις ίδιες ημέρες.

Ο πρόεδρος του χωριού, Αθανασίου Μανώλης ανέλαβε να παίξει τον ρόλο εκείνων που αναφέρονται παραπάνω. Το πανηγύρι στο Νέρεντ έπρεπε να διοργανώσει ο πολιτιστικός σύλλογος του χωριού. Έτσι και έγινε μέχρι του σημείου που η ορχήστρα θέλησε να τραγουδήσει μακεδονικά τραγούδια μετά από επιθυμία του κόσμου. Αφού πήρε το μικρόφωνο κυριολεκτικά από το στόμα του τραγουδιστή όταν αυτός άρχισε το τραγούδι, απείλησε τους διοργανωτές ότι θα κόψει την παροχή ρεύματος αν τολμήσει η ορχήστρα να τραγουδήσει μιάς και η ηλεκτροδότηση γίνονταν από το κοινοτικό κατάστημα. Στην συνέχεια υποσχέθηκε στην ορχήστρα χρηματική ενίσχυση αν δεν ακουστεί μακεδονικό τραγούδι στο πανηγύρι. (Ίσως γνωρίζουν περισσότερα γ'αυτά τα κονδύλια οι άνθρωποι της Νομαρχίας Φλώρινας...). Το αποτέλεσμα ήταν ο κόσμος να φύγει και να πάει στο γειτονικό χωριό Κότορι όπου και διασκέδασε με τα τραγούδια και την μουσική που αυτός ήθελε. Με αυτή την ενέργεια ο κ. Αθανασίου εκτέθηκε στα

μάτια των συγχωριανών του και την απάντηση θα την πάρει όπως μας είπαν οι κάτοικοι του χωριού στις επόμενες εκλογές. Αληθεία πρόεδρε γιατί μιλούσες μακεδονικά προς την ορχήστρα και τα μέλη του συλλόγου κατά την διάρκεια του επεισοδίου. Μας είπαν ότι δεν γνωρίζεις καλά την ελληνική. Αληθεία; Είναι περίεργο πάντως να προσπαθεί κάποιος να πείσει ότι είναι κινέζος χωρίς να έχει σχιστά μάτια.

Μία παρόμοια περίπτωση είχαμε και στο χωριό Σκοπός-Σέτινα την (δία) ημερομηνία όπου ιδιοκτήτης καφενείου απαγόρευσε σε γνωστό οργανοπαίχτη της περιοχής να παίξει μακεδονική μουσική. Ο κόσμος λοιπόν ακούγοντας "διάφορα άσματα", όχι όμως εκείνα που ήθελε δεν έβαζε το χέρι στη "τζέπη" και σιγά-σιγά άρχισε να αραιώνει, οπότε ο οργανοπαίχτης τα μάζεψε και έφυγε αφήνοντας σίξιλο τον ιδιοκτήτη του καφενείου ο οποίος ήθελε προφανώς να

πείσει με την συμπεριφορά του τις αρχές ότι είναι "βασιλικότερος του βασιλέως".

Κάπως έτσι λοιπόν κύλησαν οι εκδηλώσεις στα πανηγύρια μερικών από τα χωριά του νομού Φλώρινας το περασμένο καλοκαίρι. Το συμπέρασμα είναι ότι ο κόσμος έχει πλέον ξεθαρέσει για τα καλά. Έχει πλέον την θέληση να μπουκόταρει εκδηλώσεις τον χαρακτήρα των οποίων προσπαθούν να αλειώσουν ορισμένοι (περίπτωση Πολυπόταμου). Καλό είναι λοιπόν να καταλάβουν ότι με συστάσεις του τύπου "προσέχετε" (έτσι το λένε τώρα) προς τους διοργανωτές τέτοιων εκδηλώσεων καθώς και με την προτροπή προς "δικούς τους" ανθρώπους να παρεμποδίζουν ή και να ματαιώνουν τέτοιες εκδηλώσεις καταφέρνουν ακριβώς τα αντίθετα από εκείνα τα οποία επιδιώκουν. Ελπίζουμε ότι του χρόνου το καλοκαίρι θα αφεθεί ο κόσμος σε όλα τα χωριά να γιορτάσει όπως εκείνος θέλει...

Ανακοίνωση για τα προβλήματα της Φλώρινας

Συμπολίτες - Συμπολίτισσες

Ακόμη ένας δύσκολος χειμώνας μας περιμένει. Η οικονομική κρίση συνεχίζεται και για τους Φλωρινιώτες το κλείσιμο των συνόρων ήταν το μεγαλύτερο χτύπημα στην οικονομία της πόλης.

Πολλά χρόνια τώρα οι οι πολίτες του γειτονικού κράτους επισκέπτονταν την περιοχή μας με αποτέλεσμα την οικονομική ανάπτυξη της πόλης, καθώς σε όλους είναι γνωστό ότι αυτοί κατά κύριο λόγο στήριζαν την αγορά μας. Είναι δυνατόν να καταδικάζουμε την οικονομία της Φλώρινας σε μαρασμό επειδή κάποιοι θέλουν να μας πείσουν ότι οι γείτονές που εμείς γνωρίζουμε και συνεργαζόμαστε χρόνια τώρα είναι εχθροί μας;

Τα σύνορα δεν είναι κλειστά εξαιτίας του πολέμου στην Βοσνία. Τα σύνορα δεν τα έκλεισαν οι αρχές του γειτονικού κράτους. Τα σύνορα έκλεισαν επειδή το Ελληνικό Προξενείο στα Σκόπια σταμάτησε να δίνει βίζες στους πολίτες που θέλουν να επισκεφθούν την χώρα μας. Συγκεκριμένα χορηγεί μόνο 4-5 βίζες ημερησίως. Αυτή είναι η αλήθεια και η αιτία που νέκρωσε η αγορά της πόλης μας. Για τους δύσπιστους μία επίσκεψη στο προξενείο θα επιβεβαιώσει του λόγου το αληθές.

Πολλοί θα πουν ότι έχουμε πρόβλημα με το Μακεδονικό. Ας το λύσουν οι πολιτικοί. Αν δεν λυθεί το ζήτημα εμείς οι Φλωρινιώτες τι θα κάνουμε; Θα κλείσουμε τα μαγαζιά και τις επιχειρήσεις; Θα φύγουμε από τον τόπο μας; Μήπως μερικοί αυτό θέλουν; Ως τότε επιτέλους κάποιοι θα δημιουργούν φανταστικούς εχθρούς; Πολλοί από εμάς έχουμε γνωστούς, φίλους, συγγενείς στο γειτονικό κράτος. Είναι

δυνατόν όλοι αυτοί οι άνθρωποι να είναι εχθροί μας;

Στα ευρωπαϊκά κράτη οι περιοχές κοντά στα σύνορα ευημερούν. Η διασυνοριακή συνεργασία είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη της περιοχής μας. Υπάρχουν προγράμματα της Ε.Ο.Κ. όπως το INTEREG και το LACE που επιδοτούν προγράμματα μικτών επιχειρήσεων και τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν στην περιοχή μας. Γιατί τα προγράμματα αυτά δεν εφαρμόζονται; Γιατί οι "αρχαίοι" δεν ενημερώνουν τους επιχειρηματίες, τους βιοτέχνες, τους εμπόρους της περιοχής μας; Τι κάνει το εμπορικό επιμελητήριο;

Επιτέλους ας απαιτήσουμε το ουσιαστικό άνοιγμα των συνόρων. Να καθιερωθεί διασυνοριακό δελτίο ταυτότητας. Να μπορούν δηλ. οι πολίτες των δύο χωρών που βρίσκονται κοντά στα σύνορα να πηγαίνονται από την μία πλευρά των συνόρων στην άλλη με την απλή επίδειξη ενός ειδικού δελτίου το οποίο θα εκδίδουν από κοινού οι αρχές των δύο κρατών. Να γίνει επιτέλους η διασυνοριακή συνεργασία πράξη.

Είμαστε σίγουροι ότι οι περισσότεροι συμφωνούν με τις απόψεις μας φοβούνται όμως να τις εκφράσουν δημόσια μήπως και κατηγορηθούν σαν "πράκτορες", "προδοτές", "ανθελ-λινες", κ.λ.π. Παραμερίζοντας τον εθνικισμό και κλείνοντας τα αυτιά μας στις πατριδοκάπηλες φωνές άς σκεφτούμε ψυχραιμία και σωστά. Ας σκεφθούμε το συμφέρον του τόπου μας στηρίζοντας εκείνους που πραγματικά ενδιαφέρονται γ' αυτόν. ΜΑ.ΚΙ.Β.Ε.

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΣΚΑΤΑ АЗБУКА			ΑΠΟΔΩΣΗ ΤΩΝ ΦΘΟΓΓΩΝ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ *	
1.	А а	Арно, ако	(άρνο, άκο)	α
2.	Б б	Баба, бързо	(μπάμπα, μπ'ρζο)	μπ
3.	В в	Врата, върне	(βράτα, β'ρνε)	β
4.	Г г	Голем, гърме	(γκόλεμ, γκ'ρμε)	γκ
5.	Д д	Де до, ден	(ντέντο, ντέν)	ντ
6.	Е е	Еден	(έντεν)	ε
7.	Ж ж	Жена, жаба	(ζένα, ζάμπα)	Ζ (παχύ)
8.	З з	Зора, зелено	(ζόρα, ζελένο)	ζ
9.	И и	Игла	(ιγκла)	ι
10.	Й я	Йован, ѱагне	(χιόβαν, χιάγκνε)	χι(ι)
11.	К к	Камен, куче	(κάμεν, κούτσε)	κ
12.	Л л	Лоза	(λόζα)	λ
13.	Љ љ	Љубов	(λιούμποβ)	λ(ι)
14.	М м	Мајка, мака - мѱка	(μάϊκα, μάκα,μ'κα)	μ
15.	Н н	Нива, нема	(νίβα, νέμα)	ν
16.	Њ њ	Њујорк	(νιούχιόрк)	ν(ι)
17.	О о	Обетка, око	(ομπέτκα, όκο)	ο
18.	П п	Пена, пат - пѱт	(πένα, πάτ, π'т)	π
19.	Р р	Река, рака - рѱка	(ρέκα, ράκα, ρ'κα)	ρ
20.	С с	Стап, сено	(στάп, σέно)	σ
21.	Т т	Татко, тѱрло	(τάτκο, τ'ρλο)	τ
22.	У у	Утре, ум	(ούтре, оύμ)	ου
23.	Ф ф	Фишек, фѱрлам	(φѱεκ, φ'рлам)	φ
24.	Х х	Храна	(χράνα)	χ
25.	Ц ц	Цел, цар, цѱрвен	(τσέλ, τσάρ, τσ'ρвен)	τσ
26.	Ч ч	Човек, чешма	(τσόβεκ, τσέσμα)	ΤΣ (παχύ)
27.	Ш ш	Шапка	(Σάϊκα)	Σ (παχύ)
28.	Ъ ѱ	ѱрх ѱргѱа	(ѱ ρχ, ѱργѱа)	ημίφωνο μεταξύ α και ε
διπλά σύμφωνα:				
1.	ДЗ дз	ДЗвер, дзиркам	(τζβέρ, τζιρкам)	τζ
2.	ДЖ дж	ДЖам, джвакам	(τζάμ, τζβάкам)	ΤΖ (παχύ)

* Η απόδοση στην ελληνική δεν είναι απόλυτα σωστή, γιατί είναι ιδιαίτερα δύσκολο με τα γράμματα μιάς να αποδοθούν οι φθόγγοι άλλης γλώσσας.

*Περισσότερα για το μακεδονικό αλφάβητο στο επόμενο φύλλο.